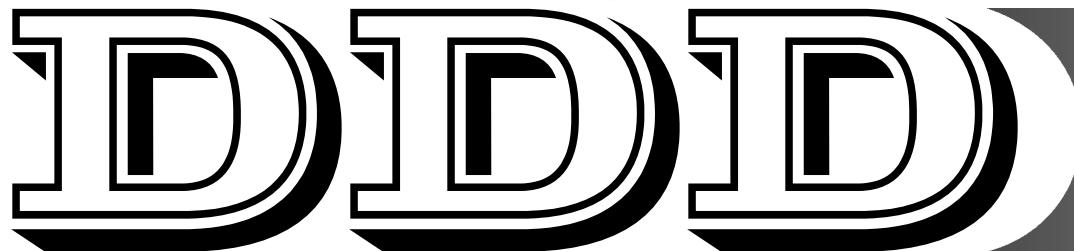

Nevienam mēs Latviju nedodam

DEOKUPĀCIJA
DEKOLONIZĀCIJA
DEBOĻŠEVIZĀCIJA

www.latvians.lv/nmln

Ceturtdiena
2003. gada 9.janvāris

Nr. 1 (23)

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES UN APGĀDA "VIEDA" INFORMATĪVAIS BILETENS

LATVIETI, LASI PATS UN DOD
LASĪT ARĪ CITIEM!

Laikraksta *DDD*
VISUS iznākušos numurus
visērtāk varat iegādāties

RĒRIHA GRĀMATNĪCĀS
Rīgā, Čaka ielā 26 un
Čaka ielā 50

Cēsis,
GRĀMATNĪCĀ "GUNETA"
kā arī pie privātiem izplatītājiem.
Jautājet pēc avīzes arī
citās grāmatnīcās un bibliotēkās!

UZMANĪBU!

JAUNGADA
AKCIJA!
Visu janvāri un
februāri
Rēriha
grāmatnīcās
apgāda
“VIEDA”
grāmatām
cenas pazeminātas
par

50%

KĀPĒC VISLATVIEŠI ZAIMO PĒRKONDIEVU?

Aivars GARDĀ

2002.gada 21.decembrī "Visu Latvijai" priekšsēdis Raivis Dzintars man pa mobilu telefonu atsūtīja īspūni, kuras teksts dod iemeslu plaškai diskusijai ar "DDD" lasītājiem un citiem – gan draugiem, gan nedraugiem.

Īspūni Raivis Dzintars raksta: "Nevajag būt godkārīgiem un nevajag Taisnību svešumā meklēt. Lai Pērkondievs svētītis!" Paskaidrošu, ka ar vārdiem "nevajag Taisnību svešumā meklēt" R.Dzintars domājis, ka "nevajag Taisnību meklēt Dzīvās Ētikas Mācībā".

Es uzdevu R.Dzintaram jautājumu: "Vai Jūs un *vislatvieši* cienītu, godātu un nezākātu Pērkondieva Mācību?" Sekoja viņa atbilde: "Jā." Ar to mēs saprotam, ka viņi ciešu, godātu un nezākātu.

Vispirms noskaidrosim, kas ir Pērkondievs? Neviens latviešis nenoliegs, ka Viņš ir latviešu tautas Augstākā Dievība. Latviešu literārās valodas vārdnīcā paskaidrots, ka Pērkonam atbilst lietuviešu Perkūnas, prūšu Percunis, grieķu Zevs, romiešu Jupiters, indiešu Indra.

Lāčplēsis bija nevis vārgs vāvuļotājs par patriotismu, bet īstens cīnītājs par brīvību, kuram turklāt piemita arī liels fizisks spēks. Tas nozīmē, ka latviešu tautas ideāls ir garīgā un fiziskā spēka sašanā.

Ikdienā paliek skumji, kad redzu brangi noaugušus, spēcīgus okupantus blakus vārgājiem latviešu puišiem, kuriem nepietiek ne garīga, ne fiziska spēka, lai šos latviešu tautas parazitus padzītu no mūsu zemes. Virietis sevi ir pasludinājis par stipro dzimtenumu, tomēr, ar retiem izņēmumiem, nekādu stiprumu un spēku no latviešu puišiem nevar just. Patiesībā tas, ka okupanti vēl aizvien ir Latvijā, ir apkaunojums mums visiem. Latviešos ir izveidojies aizsprendums pret savu kermeņa fiziska spēka attīstību. Varam paskatīties uz tās saucamajiem jaunajiem māksliniekim, mūzikiem, dzejniekiem. Daudzi no viņiem kājas nespēj nostāvēt, kur nu vēl

Vai katrai tautai ir sava Dievs? Ja tas tā būtu, tad uz zemes būtu loti daudz dievu – tik, cik ir tautu, tautību, cilšu. Vai nebūtu pareizāk un logiskāk teikt, ka Zemei ir viens Dievs kā viena trīsvienīga Individualitāte – tātad reizē gan Radītājs, gan Labā Sargātājs, gan ļaunā Grāvējs? Saprotams, katra tauta un tīcīgie, godājot Augstāko, dod Viņam savu Vārdu. Tādēļ grieķi Augstāko sauc par Zevu, romieši – par Jupiteru, ebreji – par Jahvi, kristieši – par Kristu, budisti – par Budu, islami tīcīgie – par Allahu, latvieši – par Pērkonu, lietuvieši – par Perkūnas utt. Tātad būtībā ir jāatzīst, ka, runājot par Allahu, mēs runājam par Pērkonu; tāpat, runājot par Pērkonu, mēs runājam par Zevu, Jupiteru, Indru, Jahvi, Allahu, Kristu, Budu, Perkūnas utt. Nejēgām, kuri to vēl nesaprot, pajautāsim, vai arī tad, ja katra tauta nosauc Sauli savā vārdā un piedēvē Tai savas īpašības, debesis rodas daudzas saules? Domāju, ka tiktāl esam vienojušies, ka vienam Dievam,

tāpat kā vienai Saulei, ir vairāki Vārdi.

Mēs zinām, ka visai Zemei, visām tautām un visiem cilvēkiem kopīgais vienīgais Dievs – Radītājs, Sargātājs un Grāvējs, jeb citiem vārdiem sakot, mūsu planētas Tēvs-Māte – vēstures gaitā ir sūtījis savus praviešus katrai tautai, lai dotu tās mentalitātei un dzīves veidam tam laikam atbilstošo Mācību, kura pakāpeniski ir pārtapusi par reliģiju. Mācība vienmēr tika dotā attiecigai tautai kā jauna augstāka garīgās attīstības pakāpe. Tad, kad Pats Pērkonieds, Allahs, Kristus, Jahve, Zevs utt. iemiesojās uz Zemes fiziskajā Veidolā kādā tautā, Viņu sauca par Dieva Dēlu. Dievs Tēvs un Dievs Dēls, kā arī Dievs Māte (jeb kristiešu Svētais Gars) ir viens vesels. Pret to taču neviens nespēj ie-

Akbars Lielais. Visi izcilākie iemiesojumi pieder Pašam Dievam. No citiem Svētajiem Avotiem ir zināms, ka Visaugs-tākais ir bijis iemiesojies arī tādos pazīstamos Veidolos kā Pitagors, Anaksagors, Perikls, Platons, Konfucijs, Buda, Kris-tus, Svētais Asizes Francisks, legendārais Karalis Artūrs un vēl citos mums vēl nezināmos Veidolos. Atcerēsimies, ka Buda paredzēja nākamā Budas atnāšanu, nosaucot Viņu par Maitreju. Arī Kristus par-redzēja savu otro atnāšanu. Šis laiks, kad Visaugs-tākais parādisies zemes cilvēci visā savā *Ugunīgajā Varenībā* kā ļaunā Grāvējs un labā Sargātājs, ir **loti tuvu klāt nācis**. Tiem, kas studē Dzīvo Ētiku, ir zināms, ka tā ir Maitrejas Mācība. Pats Autors apliecinā, ka Maitreja un Kristus ir Vietnotā Ego Izpausmes. Tātad arī visiem iepriekš nosauktajiem Veidoliem Ego jeb Lielā Dvēsele-Gars ir Viens, ko katra tauta sauc savādāk: Pērkons, Perkūnas, Jahve, Buda, Kris-tus utt.

► 2. lpp.

LATVIEŠU SPĒKAVĪRS

Līga MUZIKANTE

apzināties sevi kā Lāčplēša tautai piederīgo. Vārgajiem intelīgentiņiem patīk pulgot Latvijas dekolonizācijas ideju, jo paši ir tik glēvi un nevarīgi, ka neuzdrošinās pat aizdomāties par savas Dzimtenes atbrīvošanu. Ja arī kāds ir fiziski mazliet labāk attīstīts, tad gars viņam ir glēvs un griba niecīga.

Tomēr es aicinu latviešu puišus neapvainoties, bet gan sākt pieverst uzmanību savu fiziskā spēka attīstīšanai ar vēlēšanos parādīt okupantiem, ka latvieši ir garīgi un fiziski spēcīgi, brīvību alkstoša, verdzībai nepakļāvīga tauta.

Starp daudzajiem miesās vājajiem latviešiem tomēr ir arī patīkami izņēmumi. Kul-tūrists Aivars Visockis ir pilnītiesīgs saukties par pasaules mēroga stiprinieku. Viņš ne-sen ir atgriezies no Pasaules čempionāta kultūrismā. Tas

ieinteresēja laikrakstu "DDD", un lasītājs tiek aici-nāts pārdomāt mūsu publicē-tajā intervijā skartās tēmas.

"Latviešos ir izveidojies aizsprendums pret savu kermeņa fiziska spēka attīstību. Vār-gajiem intelīgentiņiem patīk pulgot Latvi-jas dekolonizācijas ideju, jo paši ir tik glēvi un nevarīgi, ka neuzdrošinās pat aizdomāties par savas Dzimtenes atbrīvošanu. Ja arī kāds ir fiziski mazliet labāk attīstīts, tad gars viņam ir glēvs un griba niecīga."

socki pirms aptuveni divdes-mit gadiem, kad pasaulslave-nais kultūrists sāka trenēties, bet šobrīd viņi satiekas tre-nažieru zālē Vi-socka sporta klubā "Reak-tors".

Pateicoties Latvijas valdi-bas nodevībai, neveiktais de-kolonizācijai, valsts neatkarī-bas mērķtieci-gai pazudināša-

nai Eiropas Savienībā, latvie-šu tauta var piedzīvot smagas brīvības cīnas. Šajās cīnās ar garīgumu vien nepietiks. Vī-riešiem un arī sievietēm ir jā-būt fiziski attīstītiem, lai aiz-stāvētu Dzimteni.

SARUNA AR
KULTŪRISTU
AIVARU VIROCKI

► 4. lpp.

Ir pagājuši Ziemassvētki, kad kristīgā pasaule it kā godina Kristus piedzīmšanu. To mēr, vai tas tā ir patiesība?

Pāvils savā otrajā vēstulei Timotejam, kura publicēta Jaunajā Derībā, raksta: "Bet zini to, ka pastarajās dienās iestāsies grūti laiki, jo cilvēki būs patmilgi, mantas kārīgi, lielīgi, augstprātīgi, zaimotāji, neapklausīgi vecākiem, nepateicīgi, neganti, nemīļi, nesamierināmi, apmelotāji, nesavalīgi, labā nīdēji, nodevēji, pārsteidzīgi, milēdami vairāk baudas nekā Dievu, izrādīdami ārēju svētbijību, bet tās spēku noliegti; un no tādiem izvairies. (...) **Jo nāks laiks, kad viņi nepanesīs veselīgo mācību, bet uzkraus sev mācītājus pēc pašu iegribām, pēc kā tiem ausis niez, un novēris ausis no patiesības, bet piegriezīsies pasakām.**"

Tā ir rakstīts Evaņģēlijā. Kristus bija uguņīgs Taisnības

Cīnītājs, Labā un Pareizā Aizstāvis. Viņš nesamierinājis ar kompromisiem un neteica puspatiesības. Viņš atnesa Mācību, kurai bija jāsagatavo cilvēki šim laikam, kad meli un netaisnība ir sasniegusi savu kulmināciju. Tomēr cilvēki Viņu ir noraidījuši un ie-grozijuši Viņa Tēlu savu apro-bezoto prātu krātiņā. Gluži tāpat kā mūsu ēras sākumgados, arī tagad tumsoņi vērsas pret Taisnīgumu un pareizu Milestību. Šādu sātana pakalpiņu ir visur. Diemžēl pat Baznīca nav no viņiem pasargāta, tādējādī apkaunodama un nolādēma pati sevi. Vispretīgākais piemērs ir pederasts Māris Sants, kurš iecelts pat par Universitātes kapelānu. Homoseksuāls akts ir Visaugstākā Likuma pārkāpums. Kas aptumšo un pazemo Visaugstāko, tas ir tumsas kalps. "Jo, rūnādam lepnus, tukšus vārdus, tie vilina ar miesas kārībām netiklās baudās tos, kas tikko

izbēguši maldu ceļu gājējiem. Apsolidami tiem svabadību, paši viņi kalpo postam, jo kura kāds ir uzvarēts, tā kalps viņš ir. Jo, ja tie, kas atzinuši mūsu Kungu un Pestītāju Jēzu Kris-tu, pasaules gānekliem izbēguši, bet tajos atkal iepīti, zau-de cīņu, tad to gals ir kļuvis ļaunāks nekā viņu sākums." (Pētera otrā vēstule)

Cilvēku uzdevums ir parādit pateicību Kristum par Viņa Dīzeno Upuri. Ikvieni Dieva Pravietis pirmām kārtām ir bijis Taisnības cīnītājs, nesamierināms jaunuma un me lu ienaidnieks, tumsoņu un krāpnieku vajāts pretinieks. Pateicībā un Milestībā pret Kristu mums jāsteno Vina konsekventie Ideāli dzīvē. Cītādi esam putekļu vērti. Tieši Kristus Upuris deva graujošu triecienu visiem tumsas kaušiem un izvirtuliem un iedragāja jaunuma cietoksnī pašos pamatos. Ne velti Viņa lielumu spēj novērtēt tikai

spēcīgs gars, tāds, kurš izprot Patiesību. Indus Gudrais Svami Vivekananda, kurš stāvēja tālu no kristietības, bet tuvu Kristus Mācībai, raksta: "Es mazgātu Viņa kājas nevis ar savām asarām, bet ar savas sirds asinīm."

Latvijā ir maz mācītāju, kuri spēj aizstāvēt Kristus vērtības. Baznīca ir degradējusies un savas tumsonības un bez-dievības dēļ, domājams, lem-ta iznīcībai. Jo taisnīgs nekris-tietis ir tuvāks Dievam nekā melīgs svētulis, glēvs, lieku-līgs un izvīrtis mācītājs. Svētuļi un liekuļi, kuri darbos ne-cīnās pret jaunumu, ir išstie-ateisti, kaut arī tie būtu kris-ti, ievērtīti un augstākos ga-rižnieku amatus ieguvuši.

Tādēl īstu atzinību pelna prāvests Andrejs Kavacis, kurš, atšķirībā no daudziem saviem amata brāliem, ir no-stājies Patiesības pusē.

Turpinājumā Andreja Kava-ča raksts.

TAS IR ĽOTI AKTUĀLI

Andrejs KAVACIS

Prāvests emeritus

"Mūsu laikā un sabiedrībā tolerance ir gandrīz vai jauns tikums, kas it kā pārklāj vi-sus kardinālos tikumus. Gud-rību, taisnīgumu, drosmi un savaldību nomāc tolerance, kas tiek visbiežāk pieminēta. Turpretī intolerance šķiet vis-ļaunākais pārmetums, kādu vien varētu saņemt." Tā raksta Zalcburgas arhibīskaps dr. Georgs Eders.

Viņš mums visiem uzdod vienu kardinālu jautājumu: **"Vai Kristus bija tolerants?"** Vārdū "tolerants" varam tulcot divējā, – **tāds, kas pacieš un tāds, kas ir iecietīgs pret cita uzska-tiem.**

Jēzus pacietība ir neapšaubāma. Viņa Upuris grēcinieku glābšanai, ciešanas un krus-ta nāve ir pacietības, izturi-bas un varonības augstākais piepildījums, kas dibinās pil-nīgā milestībā, kura aizdzēn bāiles.

Bet kas attiecas uz tagad ļoti uzsvērto "iecietību pret ci-tu uzska-tiem", tad mēs redzam Jēzu kā konsekventu Dieva Patiesības Paudēju, kurš šādi izprastas tolerances dēļ neupurē pat vismazāko rakstu zīmi Dieva Bauslībā. Ir veltīgi meklēt kādu apstipri-nājumu Svētajos Rakstos tam, ka Jēzus būtu kaut par zilbi piekāpies netaisnības, grēka vai jaunuma priekšā. Viņš gan iejūtīgi dziedina velna no-māktos, slimos un grēcīgos cil-vēkus, bet vienmēr konse-venti uzsver: "Ej un negrēko vairs, ka tev nenotiek kas vēl ļaunāks!"

Jau kārdināšanas stāstā at-kājas, ka Jēzus nepieļauj "ci-tādi domājošajam" sātanam sagrozīt Dieva Patiesību un manipulēt ar to savīgās inter-essēs. Tātad jau pašā Jēzus Kristus atklātās darbības sā-kumā iežīmējas Viņa konse-ventā tieksmē **palikt nepār-trauktā vienībā ar Dieva Patiesību bez kompro-misiem un tolerances pret ci-tādi domājošajiem.** Tieši tā-pēc Viņš var sacīt: "Es esmu celš, patiesība un dzīvība!" To apstiprina apustulis Pāvils: "Viņā mājo visa Dieva pilnība redzamā veidā." (Kol. 2, 9) Pilnība nevar kļūt vel pilnī-gāka, tāpēc: "Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi." (Ebr. 13, 8) Līdz ar to: "Citu-

pamatu neviens nevar likt, kā-to, kas jau ir likts – proti, Jē-zus Kristus." (1. Kor. 3, 11) Ir jaātāzīst, ka **Dieva Patiesība nevar būt toleranta pret cilvēku taisnībīnām un prātulām, jo tā ir Absolū-ta un Mūžīga.**

Sava apjomīgā raksta beigās dr. Georgs Eders citē Blēzu Paskālu, kas šajā jautājumā ir izteicies īsi un precīzi: "Tāpat kā miera ārdīšana ir nozie-gums tur, kur valda pa-tiesība, arī miera pa-līkšana ir noziegums tur, kur vara iznīcina patiesību. Līdz ar to ir laiks, kad miers ir pa-matots, un ir cits laiks, kad tas ir netaisnīgs. Jo stāv rakstīts, ka ir laiks mieram un laiks karam, bet patiesības li-kums tos nošķir. Taču nekādā ziņā tajā pašā laikā nevalda patiesība un maldi; turpē-tim ir rakstīts, ka tikai Dieva Patiesība paliek mūžīgi. Jē-zus Kristus saka, ka ir nācis nest ne tikai mieru, bet arī zo-benu. Bet Viņš nesaka, ka ir nācis nest tiklab patiesību kā melus."

Jātāzīst, ka Paskāls pasau-les problēmas ir skatījis Mūžīgās Patiesības gaismā. God-prātīgs cilvēks nevar apstrī-dēt ne Kristu, ne Paskālu. Ta-ču, apzinoties šo Paskāla for-mulētā Mūžīgās Patiesības un Miera kopsakarību izpratni, ir jaātāzīst, ka mūsdienās **Baznīcām vairāk vai mazāk pie-mīt nevēlēšanās asi un no-teikti reagēt uz gadiju-miem, kad vara iznīcina patiesību.**

Viens piemērs ir Darvina at-tīstības teorija, kas noliedz Dievu kā Radītāju. Izvērtējot šo teoriju no visdažādākajiem viedokļiem, to kā aplamu des-mitām reižu ir apgāzuši kom-petenti zinātnieki, tomēr tā joprojām nav izslēgta no skolu mācību programmā pa-saules valstu lielākajā daļā. Apgūstot šo teoriju, kristiešu bērni tiek iesaistīti Dieva zai-mošanā, bet Baznīcas "toler-anti" klusē. laikam ir pie-mirsts, ka Kristum nav nekā kopīga ar Beliaru.

Darvinisms nav savienojams ar zinātnes pamatnostādnēm genētikā. Tas, ka dzīvības ne-jauša izcelšanās nav iespēja-ma, ir pierādīts pat matemā-tiski. Nu jau gadu pat latvie-

šu valodā ir lasāma Hansa Johanna Cilmara grāmata "Dar-vina maldi", tomēr skolās viss paliek pavecam.

Viedokļu plurālisma un to-lerances vārdā sabiedrībai tiek piedāvāts pat gluži neat-šķaidīts sātanisms. Tieki prasi-ta ar Dieva Likumiem klie-došā pretrunā stāvošu per-versiju legalizēšana. Ja Baznīcas norobežosies tikai ar vār-diskiem protestiem, tad ne-

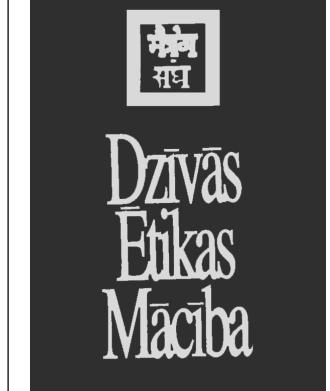
kas nebūs panākts. Ir nepie-ciešama visu kristīgo konfesi-ju un pasaules lielāko reliģiju aktīva kopdarbība, lai apturētu šo globālistu mafijas pa-sūtījumu. No globālistu pus-es tas ir pārbaudes tests pa-saulei, vai tā vēl stāv nomodā par Dieva noteiktās kārtības saglabāšanu?

Vēl viens piemērs ir narko-mānījas attīstība pasaule. Gan globālā, gan Eiropas mērogā tiek koordinēta likumdošana,

kas atļauj attīstīties šai sēr-gai. It kā cīnoties pret to tiek pieņemti likumi, kas ir ļoti maigi pret šis sērgas izplatī-tājiem, bet vienaldzīgi un ne-zēligi pret tās upuriem.

Sātaniskā pasaule Baznīcāi piešķir "labās vecmāmiņas" lomu cīņā ar šā veida nozie-dzības sekām. Tā vietā Baznīcām vajadzētu asi uzstāties pret likumdevēju veidotu aizsegu narkotiku izplatītāju aizsardzībai. Tas būtu pirms uzdevums, bet cīņa ar sekām – nā-košais. Kristus saka: "Vai tam, kas vien nu no siem vismazākajiem ap-grēcīna! Tādam būtu labāk, ja tam dzirnakmeni pie-sietu kāklā un to noslīcīnātu jūras visdziļākajā vietā."

Tātad nekādu mīkstčau-libu pret apzinīgiem lau-na darītājiem! Un vēlreiz Viņš saka: "Apgrēcībai gan jā-nāk, bet "vai" tam, caur ko tā nāk!" Tātad – "vai" likumde-vējiem, noziedzniekiem un arī Baznīcāi, ja tā nestāv aktī-vā Dieva Patiesības un Taisno Likumu sardzē, bet top tole-ranta pasaulei! ♦

Apgāds "Vieda" ir izdevis **DZĪVĀS ĒTIKAS MĀCĪBAS 6. sējumu**, kurā varam lasīt pēdējo Mācības grāmatu **"PĀRPASAULĪGAIS"**.

Tā ir mūsu Dīzeno cilvēces Skolotāju iekšējā dzīve, kuru viņi pavada tepat uz Zemes, tikai Pārpasaulīgos apstāklos, uzmanīgi vērodami un ievir-zīdam i notikumus pareizā gultnē, nepārkāpjot cilvēka brīvo grību. Šie Dīzenie cilvēces Skolotāji ir ļoti bieži ie-mesojušies arī mūsu Zemes pasaulei un palīku pazīstami kā visspīlgākās vēsturiskās personas – cilvēces Svētāvaroņi. Citiem vārdiem, šie Dīzenie Skolotāji ir Dieva Ēngeli un Ercengeli, kurus Dievs sūta iemiesoties šajā pasaulei ar no-teiktu uzdevumu. Viņi veido Dieva Neredzamo Pasaules Val-dību. Tas, kurš kalpo Kristus, Budas, Krišnas un Dzīvās Ēti-kas Mācības idejām, kalpo šai Svētajai Valdībai.

"Var salīdzināt virknī iemiesojumu un brīnīties, cik da-žads ir to ārējais veidols: te Valdonis, te daudz cietušais garigais Skolotājs, te varonis, te vinentūnieks, te tautu vadoni, te gudrs valdnieks, te mūks, te filozofs un, beidzot, Smal-kajā Pasaulei ārsts un Zemes tautu dziedinātājs. Ilgi būtu jāuzskaita visas iepriekšējās dzīves, bet allaž ir bijusi tā pati Kalpošana un tā pati vajāšana."

(Dzīvās Ētikas Mācība. "Pārpasaulīgais", 93.š)

LASĪTĀJU VĒSTULES

Laikraksta "DDD" redakcijai

Laikā, kad lielākā daļa sabiedrības iegrīmusi ilūzijās un tikai retais žurnālists uzdrošinās rakstīt par valsts amatper-sonu liekulību, netīrajiem nodomiem un apzināti veiktais noziedzībām, priece tas, ka "DDD" žurnālisti atmisko augsti titulēto personu nedarbūs, cīnās pret Latvijas iestāšanos ES, homoseksuālisma propagandēšanu un citām āprāta iz-pausmēm.

Redzot to, ka Latviju pārvalda kangari, kuru mērķis apro-bejas ar personīgo interēsu apmierināšanu un latviešu tau-tas degradēšanu, pat 18.novembrī, kad ielās plīvoja karogi, mani vairs nebija svētku sajūtas. Iepazīstot tuvāk valsts struk-tūras un saskaroties ar, t.s., valsts mašīnērijas darbību, nekādi nespēju atrast sevi pārliecību par to, ka Latvija ir brīva un neatkarīga.

Vai tiešām neatkarīga ir valsts, kurā netraucēti saimnieko noziedznieki, tēru-pušies spožās mantījās un ierēdu formās? Vai par brīvu var dēvēt valsti, kur cilvēku domu, uzskatu un preses brīvība ir nosacīta?

Nākas secināt – demokrātija mūsu valstī nebūt nenozīmē tautas varu, un likumi ir kā parodijas, ko savīgo mērķu realīzēšanai izmanto vadošā elite. Vērigākie droši vien jau pamanijuši, ka Krimināllikuma 156. un 157.pants ir kļu-vaši populāri, jo veikli tiek pielietoti, tīklīdz kāds uzdroši-nās sabiedrībai atklāt faktus par konkretū valsts amatper-sonu nedarbībām. Ja kādam izdodas noraut noziedzniekiem masku, parādot sabiedrībai viņa īsto seju, ierēdnis tūlīt tē-lo aizvainoto, publiski pazinojot, ka paustā informācija ir klaji meli, kas aizskāruši "godājamās" personas cieņu un godu – vienkārši, vai ne?! Labi piemēri augstāk minētajam ir pret apgādu "Vieda" direktoru A. Gardu un Saeimas deputātu J. Adamsonu ierosinātās krimināliaitās.

Acimredzot arī grāmatas "Dvēsele" autors un psihologs Jānis Kalns nav ērts valsts amatpersonām, jo bez pētījumiem par cilvēka psihi rakstnieks nodarbojas ar noziedznieku atmiskošanu. Viens no tiem ir Religisko lietu pārvaldes priekšnieks Ringolds Balodis, par kura draudu – iedar-bināt valsts mašīnēriju J.Kalna samalšanai – īstenošanu var pārliecīnāties jebkurš. J.Kalns sabiedrībai atklāja R.Baloža nezināšanu reliģijas jautājumos, pieprasot pārtraukt noziedzīgo sektu reģistrēšanu un likumu sakārtošanu. Uz to aiz-vainotais valsts ierēdnis atbildēja, iekustinot savas varas sviras. Tika piesaistīta Drošības policija, Ģenerālpakur-tūra un citas valsts instances. Tagad rakstnieks ir arestēts, lai piespiedu kārtā veiktu psihiatrisko ekspertīzi, – tas ir vēl viens panēmiens, kā neutralizēt nepatikamo informāciju, izsludinot tās devēju par nepieskaitāmu, psihiški slimu cilvēku.

Manuprāt, dažādu sektu (piem. *Jaunā Paaudze*) kaitnie-ciskā iedarbība uz Latvijas iedzīvotāju psihi ir pielīdzīna homoseksuālisma sērgai, pret kuru nopietni jācīnās. Ne tikai J.Kalns, bet arī NRA žurnālisti un psiholoģijas speci-ālisti konstatējuši sektu lideru darbībā hipnozes un citas cilvēku psihi pakļaušanas elementus. Par problēmas no-pietību liecina augstu valsts amatpersonu iesaistīšanās sektu darbībā un finansiālo līdzekļu piešķiršanu tām no valsts budžeta.

Sabiedrība ir sākusi mosties, tāpēc velti "godājamie" kungi cer, ka tik viegli aizbāzt mutes domājošiem cilvēkiem, kuru skaits pieaug. Aicinu visus, kuri redz notiekošo, neklusēt, bet atklāti paust savas domas! Šaubos, vai patiesie noziedznieki spēs visu tautu aiz restēm ietupināt. Neatdosim Latviju liekuļiem un bezgožīem!

Liga EKŠTEINA

ATSAUKSME PĒC PUBLIKĀCIJAS

DDD Nr.22 publikācijā "Ar diegēm nav aršana" ir izteikts viss par cilvēkiem, kuriem nav sava mugurkaula, un kuri mīlā miera labad pārdosies jebkuram, lai tikai paša āda paliku vesela. Mans vecaistēvs, pirmā pasaules kara dalībnieks, īsts latviešu vīrs un darbarūķis, mēdza atkārtot, lai mēs, sīkie, neaizmirstu, ka ista vīra gods ir augstāks pat par dzīvi, un reizēm negodu var nomazgāt tikai nāve.

Izlasot šajā rakstā pausto raksturojumu Visvalža Lāča izdarībām, pārņem dziļa nožēla, jo arī mēs, Ventspils patrioti, bijām augstās domās par šo cilvēku, kurā redzējām istu vīru, un ne tikai pēc uzvārda vien. Un še tev, ūdiņi, vasarsvētkus! Jau agrāk radais aizdomas, ka šis vīrs neatbilst savam uzvārdam, jo bija palicis kluss un kautrīgs. Žēl, jo Latvijā **istu vīru** ir deficitis, un katrs šāds zaudējums ir sāpīgs.

Ja mūsu būtu kādi 3 – 4 miljoni, tad daži vēl varētu ampeleties un vāvuļot, bet mēs esam tikai tik, cik esam, tādēļ katra šāda izdarība ir noziegums, jo lej ūdeni uz ienaidnieka dzirnāvām. Un šoreiz šo ūdeni lej Raivis Dzintars ar savu kompāniju. Kāds prieks mūsu ienaidniekiem, ka atkal kāda organizācija (it kā patriotiskā) ir nekaitīga, bezzobaina, varbūt pat draudzīga?..

Šo cilvēciņu vectēviem nav kapā miera, jo viņu gods tiek aptraipīts un piemiņa zaimota. Tikai pateicoties viņu, mūsu vectēvu un sentēvu augstai morālai stājai, nacionālismam un drosmei, mēs un arī šie *dzintari* un viņam līdzīgie, esam izgauši cauri gadu simteniem kā tauta ar savu unikālo kultūras mantojumu. Bet tagad, kad esam it kā brīvi, it kā savā valstī, liela daļa latviešu ar savām izdarībām zaimo un piešķir mūsu tālo un tuvo senču varoņgaru, nodod viņu piemiņu, aptraipa viņu godu. Neprotam, nevarām, negribam būt brīva tauta brīvā valstī. Vergs nezina, ko iesākt ar brīvību? Gadsimtiem svešas varas mūs nevarēja saliekt, bet pēdējā pusgadsimta laikā no latviešu tautas lielum lielās daļas iztaisija ēzeļus – rengēdājus!!! Piedodiet par skarbo apzīmējumu, bet redzot kādu "valdību" atkal esam uzcēluši sev uz kakla, citu apzīmējumu neredzu.

Latvijas Nacionālajai frontei un tās vadītājam Aivaram Gardas kungam novēlu veselību, izturību un Dieva svētību viņu grūtajā cīņā par Taisnību un Patiesību!

Ar cieņu
Jūsu **ZĪVERTS**
no Ventīniem

♦♦♦

SVEICIENI "DDD"!

Lielu pārmaiņu priekšvakarā, iesākot jaunu gadu, rodas jaunums: kādiem latviešiem ir jābūt, lai kristu mūsu apkaunojošās glēvuma un verdziskuma važas? Atbilde nav tālu jāmeklē. Katram latvetim ir jāiemanto liela drosme, griba un pašaizliedzība. Godinot drosmi, mums jāsaprot, ka šoreiz nepietiks tikai nacionālā romantisma iespāidā deklarēt, ka aizstāvēsim Latviju tad, kad ārējais agresors uzbrucks. Tas mums nepalīdzēs. Tik tiešām mums ir jāstāv kā klintij, bet nav jāgaida ārējais agresors, jo tādu agresoru ir puse Latvijas iedzīvotāju, – tie ir okupanti. Stāvēt sardzē par savu tautu un patiesību ir viens no galvenajiem cilvēka uzdevumiem. Tādēļ jau tagad ir jāuzsāk neatlaidīga cīna, lai šie agresori aizvāktos no Latvijas.

Lai pretotos uzspiestajai netaisnībai, ir nepieciešams pārdīt drosmi. Svarīgi būtu nesamierināties ar sasniegto mazumu. Iekams Latvija nav pilnīgi dekolonizēta un deokupēta, nedirkst samierināties ar drupačām, ko mums cenšas iebarot. "No drupačām nepaēdisim," saka tautas gudrība. Nedirkst uzķerties uz zemiskajiem meliem, ko stāsta mums ārvalstis un pašmānu iztapaņas.

Bet, kur ir nelokāma griba un drosmīga sirds, tur arī glēvuli un rāpuļi sarosās, lai nievātu un niciņātu tos, kuri "lido nevis rāpo". Jāatceras, ka šajā "rāpuļu pasaulē", kā to ir teicis Ničē, "visvairāk tiek ienīsts tas, kas lido". Tāpēc arī nav jābrīnās par tādiem "rāpotājiem" parādītajiem "zilajiem brīnumiem", kāda ir kriminālvajāšana pret Aivaru Gardu.

Drosmīgie pieprasī realizēt visu taisnīgi. Glēvuli – samierinās. Bet šādi glēvuli nevienam nav vajadzīgi, tikai vēstures mēslainei. Tādēļ pietiks klusēt, pietiks dzīvot ar šo latviešiem nāvīgo iecietību. Vai Dievs mūs ir mācījis būt iecietīgiem pret ļaunumu? Latviešu un Latvijas ļaunums ir okupanti, kas ar savu klātesamību un (uz)-dzīvošanu Latvijā, ir vislielākais drauds un posts latviešu tautai. Attieksme pret okupantiem lai izpaužas katram atsevišķi un individuāli. Bet ar šo ignorēšanu un neiecietību pret okupantiem skaidri jāliek viņiem saprast, kurš šeit ir sainīnieks, un pieklēdējībā jāliek ātrāk aizvākties no latviešu zemes. Kamēr okupanti būs Latvijā, tākā miers mūsu Dieva zemīte nebūs iespējams.

Brunojies, tauta, ar Drosmi, Gribu un Pašaizliedzību!

Ainārs RŪSINŠ
vidusskolnieks

♦♦♦

Sirsnīgus sveicienus sūtu Latvijas Nacionālās frontes piederiņajiem un speciāli cienītajam priekšsēdētājam Aivaram Gardas kungam!

Man ir izdevība lasīt Jūsu izdoto laikrakstu un jau labi sen saprotu un pārdzivoju tās netaisnības, ko līdzīnejās valdības nav nēmušas vērā, lai Latviju atbrivotu no okupantiem.

Sevišķi nepatīkams ir tas okupantu slānis, kas nepārtraukti ir naidīgs pret latviešu tautu, atkārtoti krasī to parādīdams savās demonstrācijās. Negribu nemaz runāt par viņu ģimeņu uzturēšanu, kas Latvijā saplūda īsi pirms Atmodas iestāšanās.

Zinu Jūsu nemieru un neatlaidīgo cīnu, lai šai sāpīgajā jaunajām reiz panāktu taisnīgu atrisinājumu.

Vēlu Jums visiem ar gaišu skatu droši raudzīties Nākotnē!

J.Daizis
Francīja

LATVIEŠU

SARUNA AR AIVARU VISOCKI

◀ 1. lpp.

– Jūs esat atgriezies no Pasaules čempionāta kultūrismā. Kā jums tajā ir veicies?

– Es ieguvu 6. vietu. Tas ir labs panākums un rāditājs. Protams, vēlētos arī augstāku rezultātu. Bet mūsu sporta veidā, līdzīgi kā daiļslidošā un mākslas vingrošanā, vērtēšana notiek ļoti subjektīvi un liela nozīme ir saviem tiesnesiems, kura man pašam nebija. Nav tā, ka tiesnesis tišām ieliek augstāku vai zemāku vietu, bet katrs tiesnesis jebkuru sportistu drīkst izsaukt uz salīdzināšanu. Jo biežāk tiek izsaukts uz salīdzināšanu, jo liekākas iespējas arī pārējiem tiesnesiems objektīvi novērtēt. Sacensībās lielu lomu spēlē izložētais numurs, pēc kura ir jānostājas novērtēšanai. Svarīgi ir, kādi sportisti stāv blakus. Uz blakusstāvētāju fona var gan izcelties, gan pazust. Tādēļ svarīgi ir savi tiesnesi, kuri izsauc salīdzināt ar kādu vājāku sportistu. Labākais iegūst augstāku novērtējumu. Es vienmēr startēju bez savas tiesneša, un šajā čempionātā starp fināla tikušajiem tikai es vienīgais tāds biju.

– Kādēļ jums nav pašam sāvs tiesnesis?

– Pagādām Latvijā nav starptautiskas kategorijas tiesneša, kurš varētu piedalīties čempionātā. It kā divi tiesneši ir, tomēr viņi ir nogājuši no aprites. Diemžēl kultūrisms Latvijā vispār nav īpaši populārs, nevar salīdzināt ar Lietuvu, Krieviju un citām valstīm.

Latvijā es esmu vienīgais atzītais profesionālis ar licenci. Trīs gadus es esmu startējis kā profesionālis. Tomēr man nepatīk, ka mačos, kuri pārsvārnotiek Amerikā, ir ārkārtīgs subjektīvisms un amerikānu patriotisms. Turklat profesionālajā sportā ļoti lieku nozīmi iepem farmakoloģija, būtībā dopings. Šeit notiek negodīga spēle starp liešām un mazām valstīm. Amerikā latvetis vienkārši ir tikai eksotika, butaforija, nekas vairāk. Profesionālajā sportā vairāk tu jūties kā tāds cirkā mākslinieks nekā spēcīgs sportists. Tāpēc es esmu atgriezies amatēs. Sādi es jūtos vairāk kā sportists un varu izrādīt arī savu lepnumu par nacionālo piederību. Amatieri sacensībās ir atklāšanas parāde, tiek nesti katras valsts karogs. Bet profesionālajā sportā atklāšanas parādes vairāk līdzīnās šovam. Tur sportists valsti it kā nepārstāvēt. Man ir liels gods pārstāvēt Latviju. Es esmu tīcis aicināts pārstāvēt Krieviju vai Izraēlu, kas dotu man iespēju dzīvot kā nierei taukos, bet es esmu atteicies. Tas būtu negodīgi pret mūsu tautu, mūsu līdzjutējiem. Man personiski tas varbūt radītu iespēju iegūt augstāku vietu, īpaši Krievijas sastāvā, bet es to negrību.

– Kādi ir jūsu labākie panākumi?

– 1998.gadā biju Eiropas čempions, 1999.gadā – Pasaules vicečempions. Uz profesionālo sportu cilvēks tiek uzacīnāts tad, kad Pasaules amatieru čempionātā viņš ir iekļuvis pirmajā trijnīkā. Profesionālajā sportā Māsterolimpijā 2000.gadā ieguvu 6.vietu, pēc tam biju 11., bet 2002.gadā – 22. Pēdējā gadā Māsterolimpijā mani notiesāja ļoti zemu. Tāpēc es aizbrau-

pildītas, turklāt kādi 75 % no skatītājiem ir sievietes un meitenes, kurām patīk spēcīgi puiši un virieši. Pie mums tas tā nav. Kādreiz pat jaunas meitenes skatās uz stipriem puišiem un smejas: "Uzkačājies! Zīmējas!" Bet patiesībā tā ir pilnīgi nepareiza attīstīme. Jo, ja ir spēcīgs, labi attīstīts virietis, tad būs veseli un stipri pečnāceji, būs arī spēcīgi kareivji, kas varēs

Dzimteni aizstāvēt. Bet man ir nepatīkama sajūta, ka vairumam mūsdieni latviešu ir nedaudz savādāka uztvere.

– Tomēr mēs, jaunas sievietes, kuras cīnāmies par okupantu aizbraukšanu no Latvijas, lai latviešu tautai tiktu dota iespēja izdzīvot un attīstīties, esam ievērojušas, ka latviešu puišu vairākums ir vārgi knariņi, kuri no bailēm un nespēkā lai-

žas lapās no domas vien, ka ir jāaizstāv sava Dzimtenē. Kā piemēru varu minēt "Visu Latvijai" vārgos puišus, kas sevi pasludina par patriotiem, bet pret okupantu kārtībūni Latvijā viņiem cīnīties ir bailē.

– Turklat, kad pienāk iešaušanas vecums, daudz puišu izvairās no armijā iešanas. Daudzi nevar pievilkties pat vienu reizi, nevar arī atspiesies uz rokām, droši vien arī sautenīti nespēj noturēt...

– Jūsu sporta veids norūda un izveido spēcīgu kermenī, bet kā tas ietek mē raksturu?

"Vēl aizvien latviešu mātes cenšas dabūt savus dēliņus ārā no armijas. Tas tā nedrīkst būt, tas ir liels kauns! Es šādas mātes vietā nevis ar to lepotos, bet klusētu un sarktu aiz kauna."

– Tas raksturu stiprina. Jo sāk kermenis ir jāveido daudzus gadus. Liela nozīme ir arī diētai, jāseko līdzi, ko ēdam. Tas audzina gribasspēku, pacietību un citas nepieciešamās īpašības, kuras raksturīgas kārtīgam cilvēkam.

– Vai ir kādas vecuma grupas?

– Jā, ir juniori, it kā pieaugušie un seniori, jeb veterāni. Var būt tādas sacensības, kurās startē visi kopā un arī atsevišķi. Panākumi šajā sporta veidā jāsasniedz ilgstošā celā, līdz arī būtu švakāki, dumjāki, tātad tādi, lai viņus nešķepētu armijā. Labāk lai déliņš dzied un danso, bet neiet cīnīties par citu valsti. Jo stiprinieki zaudeja dzīvību svešam karalim vai caram par labu. Šī nevēlēšanās cīnīties ir ieaugusi latviešu gēnos. Tāpēc latviešiem nav salīdzināmi ar liecītiešiem, jo Lietuva ir bijusi lielvalsts. Arī kultūrisma sacensībās Lietuvā zāles ir pār-

"jo lielāki muskulji, jo labāk". Tās ir mulķības. Svarīgākā ir kermenīa kultūra, proporcijas, izkoptība. Vienkāršoti izsakoties, skudriņa, uzturenīta par begemotu, izskatīties kroplīga. Skudriņa, pantera, zilonis ir skaisti savās proporcijās, kermenīa sakoptība. Pamatkritērijs kultūrismā nav apjomīgi lielums. Uz katras skeleta ir jābūt tādai muskulū masai, lai proporcionāli skaisti izsakoties. Bieži lielākie konkurenti ir tieši augumā mazākie, bet ar labi attīstītu muskulitūru, kur katrs muskulitīs ir savā vietā kā izvirpots. Sim sporta veidam ir ļoti sena vēsture. Senie grieķi Dievi, kuri attēloti skulptūrās – Zefs, Apolons un citi, ir idealizēti un norāda, kādam ir jābūt skaistam un pareizam cilvēka kermenim. Ikvienam cilvēkam nav obligāti jāiet trenēties uz trenažieriem, tomēr vissmaz divreiz nedēļā būtu jānodarbojas ar fiziskām nodarbi – paskriet, papeldēt tenisu. Tas ir normāli. Tāpat kā cilvēks katru dienu tāra zobus, arī kermenīs ir jāsakopj. Cilvēks ir radīts, lai strādātu ar lielu fizisku slodzi. Mūsdienās cilvēku muskuļi sāk atrofēties.

– Kādā vecumā var sākt trenēties?

– Tā nopietni varētu sākt ap sešpadsmit septiņpadsmit gadiem. Agrāk arī var nākt uz trenažieru zāli, bet to nevar pārvērst par nopietniem trenējieniem, bet vairāk kā spēli. Bērns nedrīkst fiziski samocieties un psiholoģiski nogurt. Bet viss ir pilnīgi individuāli. Es sāku nodarboties ar kultūrismu 25 gadu vecumā. Tas pierāda, ka sākt trenēties un gūt panākumus var jebkurā vecumā, vajag tikai gribēt. Protams, ne visiem ir lemts kārtējās par cīnījumiem, tam kā ikvienā jomā nepieciešams talenti. Bet savu figūru uzlabot un sakārtot var jebkurš. Ieguldītās darbs jebkurā gadījumā nevis augļus. Sādi trenēji var būt arī kā labs papildinājums citiem sporta veidiem.

– Jums pieder trenažieru zāle.

Cilvēks, kurš šeit ienāk pirmo reizi var apmulst, jo nezina, kā lietot attiecīgos trenažierus.

– Mūs zālē vienmēr ir kāds no treneriem. Ari es pats šeit atrodos bieži. Ir izstrādāta speciāla standartprogramma iesācējiem – gan vīriešiem, gan sievietēm, cilvēkiem ar dažādām muguras traumām, korpuslentiem cilvēkiem. Pirmais trenējās treneri laipni ar visu iepazīstina. Klients var ar treneri aprūpēties, izstāstīt savas vēlmes un kermenīa īpatnības. Tādējādi tiek izveidota individuāla programma. Nekad nav tā, ka cilvēks šeit atnāk un kuļas pats kā māk.

– Jūs teicāt, ka tieši latvieši ir mazāk ieinteresēti savā fiziskā spēka attīstīšanā?

SPĒKAVĪRS

piezvana man tad, kad viņiem nav par ko rakstīt. Turklatā aktuālie panākumi viņiem liekas mazsvarīgi.

– Manuprāt, kultūrisms ceļ viršeša pašapziņu. Attīstot sava ķermeņa spēku, cilvēks kļūst pārliecīnātāks par sevi. Varbūt latviešiem trūkst šī vēlēšanās iegūt pašapziņu un pašapliecināties, tādēļ arī mūsu tautai iet tik grūti, un tā kļūst verdziska?

valstīm, piemēram, Polijai ir nogriezti lieli apgabali, kuri tagad pieder Ukrainai. Rumānijai, Moldāvijai arī ir atņemtas teritorijas. Varbūt mēs varētu meklēt sarunas ar šīm valstīm, lai tās arī atbalsta. Pēc sacensībām spriežot, Latviju pasaule neņem galvā. Ja sacensībās dzird

piesakām Krieviju vai kādu citu valsti, tiesneši jau to uztver, ka sportists būs spēcīgs, liels.

šanos Eiropas Savienībā?
– Jā. Krievu laikos varēja vērot cīņu pret rusifikāciju. Bet kas notiek tagad? Kas no-

“Jo, ja ir spēcīgs, labi attīstīts virietis, tad būs veselīgi un stipri pēcnācēji, būs arī spēcīgi kareivji, kas varēs Dzimteni aizstāvēt.”

tieki ar latviešu valodu? Latvija ienāk angļu valodā, un tā kļūst oficiāla, normāla Latvija. Var teikt, ka mēs jau esam šajā Eiropas Savienībā. Tad, kad mēs oficiāli iestāsimies, visas direktīvas no Briseles nāks angļiski. Turklatā krievvalodigie zinās angļu valodu, un neviens viņiem neprasis, vai viņi zina latviešu valodu. Ja mēs iestāsimies Eiropas Savienībā, pēc gadiem trīsdesmit, piecdesmit latviešu valoda būs tāds kā folkloras pulciņš.

– Kā jūs vērtējat, ka pret Aivaru Gardu ir ie-rosināta krimināllietu par to, ka viņš vēršas pret homoseksuālisma propagandu un raksta, ka Kolāts aizstāv pederastus?

– Mums taču it kā esot vārda brīvība, un cilvēks var izteikt savas domas. Ja Kolāts ir tā satraucies, tas liecina, ka viņš jūtas vainīgs, bet tā ir viņa paša problēma. Jebkurš cilvēks drīkst izteikt savus subjektīvos uzskatus, un es domāju, ka ar šo tiesu nekas nešanās.

– Pēdējā laikā homoseksuālisma propaganda pieņem arvien lielākus apjomus un sparu. Šī degradējošā tendence Latvijā ir ienākusi ar Eiropas Savienības gādību. Pašlaik daudzos sieviešu un pat bēru žurnālos tiek intervēti pederasti, lai mātēm un bērniem sagrozītu domāšanu, lai homoseksuālismu atzītu par līdzvērtīgu un normālu seksuālās uztvedības modeli. Saeimas deputāts un ārsts Leopolds Ozoliņš mūsu laikraksta 2002.gada 5.decembra numurā skaidro, ka šādi tiek mērķtiecīgi radīta homoseksuāla pub-

Bet pret Latviju ir tāda attieksme kā pret pielikumu aizlīdzītās. Latvieši nav parādījuši savu kārtīgo raksturu, un gadi iet, bet mēs paliekam arvien mazāk un mazāk.

– Latvija un latviešu tauta nav briva. Kur meklēt vairī?

– Vēl aizvien latviešu mātes cēsīs dabūt savus dēliņus ārā no armijas. Tas tā nedrīkst būt, tas ir liels kauns! Es šādas mātes vietā nevis ar to lepotos, bet klusētu un sarktu aiz kauņa. Mēs paši neprotam nostādit šādus jautājumus. Vispirms latviešiem ir jāprasā pašiem no sevis, pēc tam no citemi. Pie tā, ka neesam brivi, lielākā mērā vainīgi esam mēs paši. Labs piemērs ir latviešu valoda. Sadzīvē latvietis ir it kā spiests piekāpties un atrākās sarunas risināšanai, piemēram, ar krievvalodigu automēhāniķi, runā krieviski, jo laika trūkuma dēļ nevar viņam izstāstīt visu latviski, lai viņš to saprastu. Tāpēc, pirmām kārtām, ir jāmaina valstiskā nostāja. Sobrīd tiek pieņemti likumi, tāpat vien, bet pildīti tie netiek. Bet jābūt tādiem likumiem, kurus pilda. Ja ir sarkanā gaisma, tad ir sarkanā gaisma un nedrīkst iet pāri!

– Vai piekritat, ka ir jā-pieņem likumu par Latvijas dekolonizāciju, kura nepieciešamību paredz arī starptautiskās normas?

– Principā, jā. Jārunā ar atiecīgām valstīm, uz kurām šie cilvēki dosies.

– Latvijas dekolonizācijas realizēšanu ir jāpieprasa tām valstīm, kuras ir līdzvainīgas Latvijas okupācijā.

– Jā. Būtībā prasīt vajadzētu no visām tām lielvalstīm, kas Teherānā vienošanās laikā atstāja mūs ar šīm problēmām, kurus vēl līdz pat šīm brīdim ir saglabājušās.

– Mēs varam pieprasīt veikt Latvijas dekolonizāciju. Valdībai ir jārisina konstruktīvas sarunas ar Krieviju, Vāciju, ASV un Angliju. Bet ir tāds izteicīšs: “Ja nebūtu nodevības, nebūtu arī verdzības”...

– Jā, tā tas ir. Arī lielākām

prastu vienu – proti, ja Latvijas prezidents un Ministru prezidents būtu kāds no LNF, ja Saeima sastāvētu no Latvijas Nacionālās frontes biedriem un atbalstītājiem, tad ar pareizas propagandas palīdzību Latvijas radio, televīzijā un laikrakstos mēs panāktu, ka nospiedošais latviešu vairākums par dekolonizāciju vien runātu, bet okupantiem nekas cits neatliktu kā aizvākties.

Plakātā redzamie cīnītāji ir tērpti Latvijas Aizsargu formās, kas apliecinā mūsu gribu aizsargāt Taisnīgumu un apņemšanos iesākto aizvest līdz uzvarai.

Plakātu yarat iegādāties Rēriha grāmatnīcās: Rīgā, Čaka ielā 26 un Caka ielā 50, kā arī citās Latvijas grāmatnīcās.

MULĀĶIBAS PIEMĒRS

Tā kā daudziem lasītājiem internets nav pieejams, dodam iespēju ikvienam iepazīties ar mulāķibu, kādu parāda Latvijas Nacionālās frontes (tātad arī Latvijas dekolonizācijas) pretnieki. Šis rakstu darbs, kurš bija publicēts interneta portālā www.latvians.lv, visticamāk ir tapis ar *vislatviešu* gādību. Ja mūsu spriedums nav precīzs, aicinām šo organizāciju par to pavēstīt.

Dievs ir mūsu liecineks, ka mēs, Latvijas Nacionālā fronte, esam darbojušies, lai atmodinātu latviešu tautā drosmi un pašapziņu, kas nepieciešama, lai veiktu Latvijas dekolonizāciju – pašu galveno latviešu tautas dzīvības garantu. Mēs neesam kengājušies, neesam nevienam norādījuši, ka nedrīkst piekopt dievturību vai kristītību, neesam izsmējuši, ka dievturība vai kristītība, vai kāda cita reliģija nav saistīma kopā ar Latvijas dekolonizāciju. Tieši preteji, mēs vienmēr esam aicinājuši visu latviešu tautu bezbailīgi apvienoties tieši Latvijas dekolonizācijas idejā neatkarīgi no piederības kādai tīcībai. Tomēr pret esam saņēmuši nievas, zākas, pamācības, aprunāšanu un mulāķigu kengāšanos par mūsu uzticību Dzīvās Ētikas Mācībai un neatlaidīgo darbu tautas pašapzinās celšanā un Taisnīguma aizstāvēšanā pat no tādām organizācijām, kas sevi uzkata par patriotiskām. To visu paciešam, jo no sirds vēlamies un gaidām, ka cilvēki pārvārē paši savas bailes un dusmas pret neatlaidīgu, konsekventu un bezkompromisu brīvības cīnu. Tomēr, aizsargājot Patiesību, nolēmām pirmo reizi publicēt atbildi *vislatviešiem*, jo šī organizācija ir sākusi “nemēties” un zākāties par Latvijas Nacionālo fronti visvairāk. Publikācijas par šo tēmu lasiet laikraksta 22.numurā, kurā Aivars Garda un Līga Krieviņa pieklājīgi un precīzi izskaidro *vislatviešu* manipulācijas ar patriotisma ideju.

Tieši šī izteiktā patiesība nepatika vāinīgajiem. Tam sekotā dažādās dīvainas izšīnas uz mūsu mobilajiem telefoniem, kā arī šīs trulais, zākāšanās pilnais rakssts.

Šā raksta autors un atbalstītāji, lai arī kas viņi būtu, paužot naidu pret Taisnīguma aizstāvjiem, savā dumjībā neatpaliek no tiem vēstures mēslainē aizslaucītajiem “brašuļiem”, kas apķengāja izcelo grieķu domātāju Anaksagoru, piezīmējot viņam pašiem piemītošās ēzeļa ausis.

Citējam šo paskvilu:

LATVIJAS RACIONĀLĀS FRONTES PAZINOJUMS

Mēs, Latvijas racionālās frontes taktiskās padomes locekļi, drosmīgās jaunavas un bezbailīgās cīnītājas par Latvijas dekolonizāciju, paziņojam, ka uzsākam cīnu pret kangaru – pidaras režīma inspirētajiem puskoka lēcejiem. Mēs 2003.gadu pasludinām par depuskoklecīcijas pirmo gadu. Apgāds “Bieda” laids klājā kalendāru, kur redzamas četrās cīnītājas par depuskoklezāciju un divi braši triecieni tautiskā svārkā. No otras puses kalendāram atradisiet atgādinājumu, katru trešdienu plkst. 14:17 raidīt noteiktas un nepārprotamas domas puskoka lēceju virzienā: “Brauciet uz mežu skaldīt malku legionāriem un uzdziedāt dziesmiņas, bet ar lielu politiku lūdzams laujiet nodarboties pieredzējušām meitenēm no Latvijas racionālās frontes! Šādi viršeši mums nav vajadzīgi. Līdz šim iztīkām un arī turpmāk iztīksim, hal!”

Zināšanas un iedvesmu cīnai pret Tumsas varu, par Patiesības bezkompromisa dominanti pār ļaunumu mums sniedz Pusdzīvā Morāles Mācību. Tā ir vienīgā izeja gaišajiem spēkiem, kā spoža gaisma no atejas mirdzošām malām, kā Spēks un Drošme iepretim vīrišķajam glēvumam, nenovīdībai, skaudībai, nodevībai un, nu ko tur liegties, dažkārt arī impotencei!

No nākamā gada Latvijas racionālā fronte izdos laikrakstu īpaši apdāvinātajai un intelligentajai tautas daļai “Mē, Mē, Mē”. Tajā būs publicēti tik daudz zinātniski fakti un analīzes, tajā tiks apkopots tāds analītiskais materiāls, kāds kangaru – pidaras avīzītēm ne sapņos nav rādījies. Tajā katru reizi intervjēsim gudrus un viedus cilvēkus, kas var ne tikai kokam pārlekt, bet arī diviem un pat trijiem. Avīzi varēs iegādāties visās Anastasijas grāmatnīcās, tāpēc paredzam milzīgu apgrozījumu. Ticiet mums, jaunām un drosmīgām meitenēm, kā arī atlētiskam un ar apburoši maiagu smaidu apveltītam kungam labākajos gados – avīzi lasīsim ne tikai mēs paši, mūsu ģimenes locekļi un mājdzīvnieki, bet arī vēl viens otrs.

Vispār jau puskoka lēceju apkarošanu sāksim ar smeldzīgiem un asiem izteicīniem, kas satricinās visus intelektuālos prātus. Mēs pārmetīsim Klubam 514, “Pusi Latvijai!”, fondam “Čangalis” tumsonību un Pusdzīvā Morāles Mācības zaimošanu. Jāņi Zīlu mēs nosauksim par puņķutāpu, Raivi Zītaru un Juri Krūmu par provokatoriem un čekistiem, Leonīdu Rinkinu par liekēdi un Alvilu Apsīti par stalto briedi, kas baidās no meitenēm, bēbē!

Mēs nešaubāmies, ka 2003.gads būs depuskoklecīcijas gads, jo ar mums kopā ir drosmīgais un atlētiskais cīnītājs pret ... pret ... loti daudz ko no Daugavpils Aivars Gedroids. Viņa idejas par slimo bērnu iznīcīnāšanu (skat. “Patriots”) un intelektuālie komentāri, jo īpaši krievu valodā (skat. www.latvians.lv/nmln) par dzimumlocekļiem, ko viņš liek sūkāt, būs mums neaizvietojams palīgs cīņā pret Tumsu.

Galu galā mums taču ir arī jauneklis ar izteikti ebreiskām baķenēm un eleganti pavērtu mutīti, kas arī čiepst mums līdzi. Esam dzirdējuši, ka viņš spējot pat trīs līdz četrām reizēm savu rumpīti no zemes atspiest.

Mēs, šī vēsturiskā paziņojuma autori, ceram, ka nedusmosies, ja brīžam uzvedsimies kā nenormāli, ka mūsu kauja par Taisnību un pret Tumsu galvenokārt izpaudīsies kā dažu vārdu izmisīga atkārtošana un psihopātiska kērkšana, novēdot daugavpilieti Aivaru līdz ekstāzei – nekontrolētai... nu tālāk jau paši zinat, hi, hi ,hi!

Aivars Rūgtais,
Līga Židiņa,
Līga Dziedātāja,
Liene Iesalīja,
Ilze Piepe,
Vita Kuzminova,
Ainārs Kūsiņš

ATKLĀTA VĒSTULE

Godātais Kolāta kungs!

Pēc iepazīšanās ar informatīvajā bieletenā "DDD" publicēto Ilzes Liepas sarunu ar Jums esmu dzīlā nesaprašanā. Mani pie- saista Jūsu vārdi: "Diemžēl man ar lielu sapūkumu jāsaka, ka tieši tādi raidījumi, kas apkarotu homoseksuālisma propagānu un atspoguļotu homoseksuālisma deokupāciju, tiešā veidā nav paredzēti, jo līdz šim neesmu atradis pietiekami profesionālus raidījuma vadītājus un speciālistus." Jūsu sapūkums par līdzšinējo neizdarību, šķiet, apstiprina to, ka esat gatavs šo neizdarību novērst. Vārdi par homoseksuālisma deokupāciju gan ir satraucoši, jāuzņemas secināt, ka Kārlis Streips nav vienīgais homoseksuālists Jūsu vadītājā darbinieku pulkā, kas publiski dižojas ar savu netikumu. Varbūt homoseksuālisti tiešām ir okupejuši Latvijas Radio kolektīvu? Tad Jums patiesi piestāv modējā oreols, jo vienam ar daudziem cīnīties nav viegli.

Taču stāvoklis nav bezcerīgs. Homoseksuālismu atmaskojot, šus raidījumus sekmīgi varētu vadīt kaut vai pieredzes bagātā Ingrīda Abola. Un speciālistu lokam būtu pieniemami visi tradicionālo kristīgo konfesijas bīskapi, Rīgas sinagogas rabīns un varbūt vēl citi. Taču minētajiem bīskapiem un rabīnam ir laba izglītība, un par viņiem pārākus eksperthus morāles, tikumības un izvīrtības novēršanas jautājumos nevarētu atrast. Turklat piedališanās tādos raidījumos gan bīskapiem, gan rabīnam ir gluži vai amata pienākums. Tāpēc cīnā ar homoseksuālisma grēku Jūs noteikti nepaliksiet viens.

Esmu dzīli pārliecināts, ka, kolīdz Jūs izveidosit raidījumu, kurā tiks iztīrītas un apkarotas seksuālās perversijas, un pieaicināsīt šajā svētīgajā darbā vadošos garīdzniekus, arī Aivars Garda steigs atsaukt savu apsūdzību pret Jums, kā pret homoseksuālisma aizstāvi, jo tad tam vairs nebūs pamata. Pagaidām pamata nav Jūsu apsūdzībai pret Aivaru Gardu, jo Kārlis Streips vairākkart nesoditi ir izmantojis radio raidīlaiku homoseksuālisma propagandai, bet pretējā viedokļa paušanai raidīlaiks nav iekārtots. Pie tam, esiet bez bažām, Eiropa Jūs sapratīs, jo līdz pat šim laikam absolūtais eiropešu vairākums ir pārliecināti kristieši.

Andrejs KAVACIS
Prāvests emeritus

Latviešu partija

aicina ziedot un atbalstīt
AIVARU GARDU
pret viņu ierosinātajā
kriminālvajāšanā,
iemaksājot naudu
Aivara Gardas atbalsta fondā:
Latviešu partija
(Reg.Nr.90001396729)
Unibankas Rīdzenes nodaļa
Kods: UNLA LV2X
Konts: 50001598530
(ar norādi – Aivaram Gardam)

**HOMOSEKSUĀLISMS IR ĀRSTĒJAMS.
JĀRADA IESPĒJAS TO DARĪT!**

Homoseksuālisma izārstēšanas pierādījumu 16.jūnijā LTV 2 un Latvijas radio apliecināja cilvēks, kurš ir uzeicis šo drausmīgo gara slimību. Latvijā ir aizsākusi darbību kristīga kustība, kura var sniegt garīgu atbalstu un palīdzēt izārstēties tiem homoseksuālistiem, alkoholiķiem, narkomāniem un ciem kādas atkarības nomāktajiem, kuri to patiesi vēlas. **Publīcējam kustības EFATA kontakttālruni:**

9138841

Veselie latvieši, mūsu pienākums ir pieprasīt, lai homoseksuālisti ārstētos, nevis ar savu sātanisko propagandu degenerētu mūsu tautu! Saglabājet šo tālruni un uzstājiet, lai visi jums zināmie homoseksuālisti meklētu palīdzību!

APBRĪNOJAMI MULĶIKA LOGIKA, VAI ARĪ ...

Pārpublicēts no interneta aģentūras Kavkazcenter.com

Salamans AVTURINSKIS

Kadirova okupācijas administrācijas iestādes iznīcināšana kopā ar pašu aktīvāko nacionālo nodevēju grupu, kura palīdz citzemju okupantiem apspiest savu tautu, viennozīmīgi ir vērtējama kā čečenu Pretosanās veiksme.

Tāpat viennozīmīgi kā izdošanās vērtējama rakstura ziņā bezprecedenta operācija, kuru išteinoja čečenu šahidi Movsara Barajeva vadībā. Un nekāda tukšvārdība par "separātistu un teroristu nevelēšanos dzīvot miera" vai par to, ka "tādā veidā paši ar savu galvu, nevis izmantojot televīzijas propagandas štampus.

Vienmēr mani izbrīnu radījusi un vēl joprojām rada okupantu logika. Rodas tāds iešpaids, ka Kremlī pilnīgi neizprot elementāras lietas. Spriedet paši. Uzbrūkot kaimīngvalstij, iznīcinot 250 tūkstošus šīs valsts pilsoņu, to skaitā arī desmitiem tūkstošu bērnu, līdz pamatiem sagrāujot visu ekonomiku, sagrābjot šīs valsts nacionālās bagātības, okupanti neliekuļoti pieprasīja no sagrābtās valsts lojalitāti un pakļaušanos. Vēl vairāk – viņi patiesi brīnās un satraucas tad, kad kā atbilde viņu išteinojai nelietīgajai agresijai tiek ištenoti uzbrukumi un viņu pašu iznīcināšana. Pēc okupantu logikas, čečeniem vajadzētu paklausīgi nostāties Viskrievijas steliņā un

ar pateicību pieņemt nāvi no Kremla režīma.

Saistībā ar to nāk atmiņā kāds fakti no vēstures, kā Krievijas cars Ivans Bargais uzrakstīja dusu pilnu vēstuli krievu kņazam, kurš bija no viņa aizbēdzis, baidoties par savu dzīvību. Vēstulē Ivans Bargais rakstīja aptuveni šādus vārdus, citēšu pēc atmiņas: "Kā tu, nepateicīgais, esot kristietis, iedrošinājies aizbēgt un atteikties pieņemt no manis, tavā cara, savu briesmīgo nāvi....!!!"

Kremla saimnieku logika kopš tā laika nepavisam nav mainījusies. Maskava ir pārliecināta, ka čečeniem pakļaušīgi un bez pretošanās jāpieņem Kremla noziedzīgā vara un griba kā dāvana, jo jau domīnu vēl par palikšanu dzīvām un brīvām Kremlis uzskata par noziegumu.

Bet varbūt ar mulķību šeit nav ne mazāk sakara? Varbūt tās ir bailes? Bailes no tā, ka čečeni ne tikai domā pretoties, bet vēl draud atriebties. Un ne tik vien draud, bet arī išteino dzīvē savus draudus? Varbūt šīs bailes liek tā dēvētajām "civilizētajām rietumu" valstīm sašust un nosodit čečenus par katru veiksmīgi išteoto modžahedu kaujas akciju? Bailes no tā, ka nemot par piemēru vīrišķīgo čečenu tautas pretošanos

atomlielvalstij, izgaisīs citu musulmaņu tautu un valstu masu hipnoze? Tās pašlaik tiek apspiestas ar draudu palīdzību un biedētas ar rietumu alianses kara tehnikas aprikojumu un ekonomisko varu. Varbūt tieši tādēļ "speciālisti" Čečenijas jautājumos

"Jo vienīgā svira, ar kuru tā sauca-mās "jaunā pasaules kārtība" izdara spiedienu uz mūsdienu tautām un val-dniekiem – ir nāves draudi. Bet, ja no nāves ne tikai neizvairās, bet pat mek-lē to, – ko darīt šādā gadījumā?"

Andrejs Babickis pēkšņi radijo "Brīvības" ēterā paziņoja, ka pēc Kadirova valdības iznīcināšanas čečenu modžahedus vairāk nevar uzskatīt par "pretošanās spēku cīnītājiem" un tagad viņus ir visas tiesības apsaukāt par "teroristi".

Kāpēc kafirus¹ tā satrauc šahīdu – cilvēku, kas celā pie Visaugstākā atdod savas dzīvības par savu tautu brīvību un neatkarību, par taisnības atjaunošanu un Dievam pretīgo nelietību iznīcināšanu? Man šķiet, ka cēlonis tam ir tās pašas bailes. Bailes no tā, ka šahīdi mil nāvi celā pie Alla vairāk nekā viņi – savu nekam nederīgo dzīvi, kura iestīgusi noziegumos. Jo vienīgā svira, ar kuru tā sauca-mās "jaunā pasaules kārtība" izdara spiedienu uz mūsdienu tautām un valdniekiem –

ir nāves draudi. Bet, ja no nāves ne tikai neizvairās, bet pat meklē to, – ko darīt šādā gadījumā?

Uzreiz pēc Kadirova okupācijas administrācijas iznīcināšanas Džoharā ASV Valsts departaments² nāca klajā ar pažīojumu, kurā starp citu pieprasīja čečenu vadi-bai norobežoties no "teroristiem un teroristiskās darbības". Citejū: "Mēs aicinām čečenu liderus stin-gri un viennozīmīgi nosodīt teroristiskos aktus un pārtraukt visas saites ar teroristiskām grupām un tiem čečeniem, kuri piedalās to darbībā."

Šajā sakarā man ir pilnīgi logisks jautājums – bet uz kāda pamata un ar kādām tiesībām ASV valdība izvirza čečenu vadībai šādas prasības? Vai nebūtu logiskāk un taisnīgāk pašiem Savienotajiem Štatiem pieprasīt norobežoties no Kremla teroristiskās kara noziegumu bandas, kas visas pasaules acu priekšā īsteno genocīdu pret veselu tau-tut?!

(www.kavkazcenter.com
2002.gada 31.decembris)

¹ Kafīri – neticīgie, skatoties no islama pozīcijām

² Ārietiņu ministrija

KREMĻA IZMISĪGĀ CĪNA PRET ČEČENU BRĪVĪBAS CĪNĪTĀJIEM

Līga KRIEVĪNA

2002.gada 14.novembri ziņu aģentūra LETA rakstīja, ka čečenu interneta lapu veidotāji apsūdz Krievijas specdiecenstus viņu darba bloķēšanā, tādējādi liezot sabiedrībai sanemt informāciju par patiesajiem notikumiem viņu dzīmenē. Interneta lapu Kavkaz.org (kura tika pārde-vēta par Kavkazcenter.com) un Chechenpress.com pārstāvji paziņoja, ka pēc 26.oktobrī Maskavā notikušās kīlnieku sagrābšanas pret tām tīcis vērts vesels hakeru uzbrukumu vilnis.

Vislielākie uzbrukumi jaiztur tieši Kavkaz-centra mājas lapai. Tās dibinātājs, bijušais Ičkerijas republikas preses dienesta vadītājs Movladi Udgovs, Krievijas ziņu aģentūrai "Prima" pastāstīja, ka pret amerikānu kompāniju, kas uzturēja viņu mājas lapu, tikušas vērstas neskaitāmas krievu valdības un arī Krievijas Federālā drošības dienessta pasības un lūgumi bloķēti.

Jau trīs gadus šajā vārda brīvības apkarošanas "darbā", cīnā ar Movldali Udgova vadīto radošo komandu, brīvpārīgi, ar dažādām aktivitātēm piedalās arī kāda Tomskas informātikas studentu grupa.

Tās darbību Krievijā uzskata par atbilstošu visiem pastāvošajiem likumiem. Savā ziņojumā presei viņi pat uzsdrošinās rakstīt, ka šī interneta lapa "pauž separātisma, starptautiskā terorisma, nacionālā, rasu un reliģiskā naida idejas, kas savukārt esot pretlikumi gāsasāpā ar Krievijas Federācijas Kriminālikuma 282. pantu par "nacionālo, rasu un reliģisko naidu".

Krievu Federālā drošības dienesta amatpersonas atteicās ielaisties sarunā par jau-tajumiem, kas saistīti ar čečenu interneta lapām, apsūdzot tās "noziedzīgās aktivitātēs". "Viņi tikai melo, viņi ir pieraduši melot, tāda ir viņu étika," aģentūrai paziņoja FDD pārstāvīs Andrejs Larūšins, lieliski demonstrējot Kremla politikas "étikas" pamatnostādnī – piedēvēt ciemam, ko paši išteino.

Rakstā, kas publicēts Kavkaz-centra mājas lapā teikts, ka Krievijas Drošības padomes vadītājs pat vērsies pie ASV Federālā izmeklēšanas biroja vadītāja ar lūgumi "slēgt interneta lapu ASV teritorijā". Un rakstā noslēdz ar šādiem vārdiem: "Jebkurā gadījumā Kavkaz-centra kolektīvs jūtas glāmots, ka mūsu

āgentūrai Kremlis velta tik lielu uzmanību, ja viena vienīga interneta mājas lapa Maskavai sagāda tik daudz sastraukuma. Ja jau Federālās drošības dienestam, kuram uzticēts cīnīties pret Kavkaz.org, savā darbā jāvēršas pēc palīdzības pie vietējiem timuriešiem, tas nozīmē, ka mūsu darbs nav veltīgs."

Starp citu, lai sniegtu informāciju par notiekošo, tieši ar aģentūru Kavkaz-centr sazinājās čečenu kaujinieki, kuri pieprasīja pārtraukt karu Čečenijā, saņemot par kīlniekiem izrādes "Nordost" skaitājus. Līdz ar to var izskaidrot arī visu Kremla neizsīkstošo vēlmi "piegriezt skābekli" šai informācijas aģentūrai vienreiz un uz visiem laikiem, lai cilvēki neuzzinātu patiesību par notiekošo.

Neskatoties uz nepārtraukto vajāšanu, kuras dēļ šai mājas lapai bieži nākas mainīt savu uzturētāju, portālā katru dienu tiek publicēti arvien jauni spēcīgi un analitiski raksti, atspoguļojot ne tikai āprātīgo Kremla genocīdu pret čečeniem, bet arī citus aktuālus notikumus pasaulei.

Domu par čečenu tautas brīvību nevar ne "atejā noslīcīnāt", ne kā citādi iznīcināt.

Nekas un neviens nespēs ap turēt čečenu tautas cīnu par savu brīvību. Tie nav nekādi garā vārgi cilvēci, kas tik vien prot kā cīnā par savas tautas brīvību sanest malku kādam legionāram un zākāt tos, kuri cīnās par to. Kopā ar viriešiem uz aktīvās cīnu takas nostājušās arī čečenu sievietes, iestīgējot jaunu posmu šīs Kaukāza tautas cīnā par savu brīvību. Šādi cilvēki tik tiešām rada pret sevi visdzīļako cīnu, jo nebaidās stāties un noturēties pretī milzīgam pārspēkam, nevis glēvi padoties un kļūt par nozēlojamiem vīrgiem.

Kā raksta politologs Leonīds Radzihovskis: "Musulmaņiem ir lepta uzvara, tādēļ ka viņi zina, par ko cīnās. Bet mēs nevarām un nevēlamies atzīt, ka atrodamies karā stāvokli. Musulmaņiem ir lepta uzvara, tāpēc ka viņiem piemīt griba, tīcība, tiekšanās. Mums lepta sakāve, tāpēc ka mūsu apzinātā nekā tamīdzīga nav. Ir tikai neuzņēmība, cīnisms, vissievienas vietas, balīgums, skaudība, politisko rektums un korupcija. Morāles ziņā mēs esam pagrīmuši un neefektīvi..." ♦

KRIEVU BRIESMAS LATVIJĀ

(GANDRĪZ FELETONS)

Fēlikss ČEKSTERS

Ogrē

“Dievs, svētī Latviju,
mūs’ mazo Krieviju!”
/Parodija “brīvās” Latvijas
“himnai”, ko iemīlojuši
migrantti/

Un, kā gan nē, ja tam ir raditi visai labvēlīgi apstākļi, ar mūsu kangaru un nodevēju svētību. Uz lielo “matušķu” – Krieviju – gan atklāti, gan slepeni braukā tieši viņi, lai no “Centra” saņemtu attiecīgus norādījumus (CU) un instrukcijas, kā organizēt graujošu darbību Latvijā.

Arī šādai graujošai darbībai ir raditi visi nepieciešamie apstākļi, ko it veikl izmantojuši komunistiskie nomenklaturisti un čekisti, kas iefiltrējušies jaunās, “atjaunotās” Latvijas pārvaldes struktūrās. To nebija grūti izdarīt tūdāl pēc padomjas hegemonijas sabrukšanas. Tika darīts viss, lai dezonorganizētu un šķeltu Latvijas nacionālpatriotiskos spēkus, lai mazinātu (un vājinātu) cīņu pret noziedzīgo, bandītisko Komunistisko partiju un čeku, pret viņu pakalpiņiem, sarkano pakalījām. Šī sērga ir laidusi savas indīgās saknes un līdzīgi latvju iemīļotajiem savairojusies latvju senču zemē, izkroplojot to līdz absurdam un tālāk neciešamam stāvoklim. Lielkrievu šovinisms visnekaunīgākā un ciniskākā veidā (brutalitātē un rījībā) top aizvien uzbāzīgāks un varmācīgāks, nīstot visu latvisko, par katru cenu cenšoties ieviest šeit savu “kārtību” un “kultūru”.

Neko ļaunu nenojauzdamus un klusībā lolojot cerību, ka tikšu godīgu ārstu aprūpē, braucu turp. Jo kam citam lai mēs ticam, ja ne cilvēkiem, kas devuši Hipokrātu zvērestu? Bet, kā zināms, teorija un prakse ir divas dažādas liecas... Lidzko tiku šis “dziednīcas” reģistratūrā, noformējis ceļazīmi, saņēmis istabīnas (palātas) atslēgu, nopriecājos, ka būšu tur pirmsais. Bet, atvēris mitekla durvis, pārsteigumā sastingu – okupants jau bija priekšā... Uz vienas gultas izstiepīes gulēja dūsiņš tēvainis, kas norēca savu vārdu – Vasilis... Skalā balsī viņš pavēstīja, ka esot “černobilitis”. Lai neskatojies uz viņu ārieni, jo iekšas tam ir “izpūdetas”...

Vairumā tie ir tie paši, no bijušajiem “veterāniem”, kas tagad pārvērtušies par “cietējiem, sociāli mazturīgiem” elementiem, kuri nemitigi klaigā par savām tiesībām, laimajot un lādot latviešus, kuri viņus (“nabadzījus”) “apspiež un diskrimīne”...

Pirms diviem ga diem tiku uzņemts savā Sociālās Aprūpes centrā. Ogrē “rindas kārtībā” (!) ar šiem interbūriem uz atpūtas namu vai sanatoriju. Biju pārsteigts, kad uz manu jautāju mu, vai latviešiem, kas stāvējuši uz barikādēm un apbalvo ti ar nozīmi, ir jāstāv kopīgā rīndā ar interfrontistiem (no barikāžu pretējās pusēs), “aprūpes” ierēdne, mani naidīgi paskatījusies, atbildēja: “Mēs, šeit, nevienu nešķirojam...” Un tā, pacietīgi gaidot uz veselības uzlabošanas rīndas pienākšanu, oktobra sākumā saņēmu paziņojumu par ceļazīmes piešķiršanu uz “Jaundubultu” Valsts Veselības centru...

telpās (ap 250 mutēm). Ir jāatzīst, ka baroja šeit labi, par to liels paldies īdnīcas kolektīvam. Toties migrantus tas nemaz neapmierināja, viņu kurnēšanu, sēžot baros pie vieniem procedūru kabinetiem, vareja dzirdēt cauru dienu: “Oi, kak ploho sāges kormjat!” (Vai, cik slīkti šeit baro!) Nerei, šie mūžīgi izsalkušie, laimāja latviešus, kas uzdrošinājušies tiem aizrādīt, lai ar ēdnīcas desām nebaro savus sunus, jo pietiek ar viņiem pašiem, kurus par velti šeit baro...” – “Srazu vidna, čto fāšist...” (uzreiz var redzēt, ka fašists...), bija dzirdami naidīgi izsaucieni, adresēti aizrādītājam. Tikpat naidīga ir arī visa okupantu prese (avīzes) Latvijā, kuru kāri lasa šīs “dziednīcas” kontingents.

Briesmīgs ļembasts tika sa rīkots, kad Maskavā čečenī bija sagrabuši kīlniekus. Visos guļamkorpusu stāvos televizi orī tika iešlēgti uz krievu programmu, un “nabaga diskrīminētājiem un apspiešājiem krieviem” “Jaundubultu” sanatorijā bija “melnās dienas”. Viņi, zobsus šķirkstīnādami, steneja un vādeja, laimajot “prokljatajus” čečenus par bandītiem, kas uzdrošinā

jušies sist pretī krieviem, kuriem diktī sāp... “Oi, oi, kak ploho!” (vai, vai, cik slīkti!) Jā, protams, sāp gan, kad pašiem dod pa zobiem, bet, kad viņi slepkavo brīvību mīlošo čečenju tautu, tas esot labi...? Kurš tad ir istais terorists un bandīts?! Lielkrievu šovinistiskais, impēriskais gars, mainoties tikai valdošai izkārtnē, joprojām ir tikpat agresīvs kā senāk – gan caru un carieņu “ziedu” laikos, gan sarkānā totalitārīma laikā.

Neizturot pilnu “āstēšanās kursu” Valsts Veselības centrā (!), lūdzu atļauju sa vāi arstējošai ārstei Baibai K. Atstāt šo “viesmīligo” māju, un sešas dienas iepriekš māju tai ar dievass... Pārbraucis mājās, varēju atvilkst elpu, un konstatēt, ka tiku pamatīgi apstrādāts tajā “dziednīca”, ar “brīnumārstes” Larisas St. “ada tu terapiju” (maksas), tādēļ ju tots laimīgs, ka izspruku dzīvs...

No uzticamiem cilvēkiem (cīņubiedriem) noorganizēju grupu Jurija Lužkova sagaidīšanai Rīgā. Izgatavojām attiecīgus plakātus un devāmies celā. Sagaidījām piemērotu momentu un tinām plakātus valā: “Naš dom-Rossija!”, “Putin, mi hotim domoi!”, “Lužkov, mi hotim domoi!” Šis virelis, ar ādas žokejnīcu galvā, steidzīgi uzprasīja: “Kak familija?” (uzvārds?) – “Ivanov, Petrov, Tarasov, Panteljejev,” sekoja mūsu, jau laikus sagatavotās atbildes. “Poterpike, braci!” (paciešaties, brāliši) – teica Maskavas sūtnis un to mēs uztvērām kā draudzīgu žestu... Bet, vai tājās vārdos bija domāti arī latvieši, par to ir stipri jāšaubās...

Dievs, svētī Latviju un latviešus!

PUTINS VĒLAS ATPAKALĀ SAVUS TAUTIEŠUS!

Valdis JANSONS

2002.gada decembra beigās Latvijas Radio un arī laikraksts “Lauku Avīze” ziņoja, ka kārtējo reizi Krievijas prezidents V.Putins, uzstājoties televīzijā, aicinājis savus tautiešus atgriezties uz dzīvi Krievijā.

“Lauku Avīze” 2001.gada 21.decembrī raksta, ka Putins ir pauphis viedokli, ka Krievijai ir jācēsas palielināt imigrantu skaitu, galvenokārt piesaistot bijušās Padomju Savienības iedzīvotājus. Krievijas prezidents, uzstājoties televīzijas tiešraidiē, esot izteicies, ka pašreizējās imigrācijas kvotas – 500 000 cilvēku gadā – neatbilst valsts vajadzībām un iespējām. Un pauphis cerību, ka nesen pieņemtais Krievijas pilsonības likums vairāk atbilst mūsdienu realitātei un “palīdzēs ieviest kārtību.” Putins uzsvēra, ka jaunie likumi pieņemti nevis valsts slēgšanai ārvalstu pilsoņiem, bet gan viņu ieplūšanas procesa sakārtošanai.

Putins ir pārliecināts, ka “rezervuārs, no kura mēs varam pamselties, ir cilvēki ar mūsu mentalitāti, kuriem krievu valoda ir dzīmāt. Tie ir bijušās Padomju Savienības republiku iedzīvotāji. Nepieciešams izdarīt visu, lai aicinātu viņus dzīvot Krievijas Federācijā.”

Šī nav pirmā reize, kad Putins izsaka līdzīgus aicinājumus. Bet mūsu valsts vadošā kliķe, kā jau pierasts, neizrāda nekādu ieinteresētību sākt risināt šo jautājumu, kad situācija ir ievirzījusies tik izdevīgā gultnē. Līdz ar to visas runas par to, ka Latvijas dekolonizāciju nav iespējams panākt mierīgā celā, ir pilnīgi nepamatotas. Diemžēl arī tā devētie Saeimas “nacionālisti” TB/LNNK nav izrādiuši ne mazāko atsaucību šim Krievijas prezidenta aicinājumam, nacionālās frāzes izmantojot tikai vēlētāju balsu piesaistīšanai. ♦

Jānis Miezītis
“SARUNA,
KAS NELAUJ
AIZMIKT”

Šī ir interesantā un saistošā veidā uzrakstīta grāmata

par latviešiem ļoti būtiskām lietām – par pareizu pasaules uztveri, par nacionālismu, par pašu cilvēku. Grāmata ir adresēta jauniem cilvēkiem, kas grib dzīvot apzinātu dzīvi. Rakstnieks savas pārdomas ir ietērpis sarunas, pareizāk stāstījuma, formā ar tēlainu noskaņas radišanas efektu. Lasītājs it kā piedalās kādā sarunā pie ugunkura siltā vasaras nakti.

“Atsakoties no savas tautības, mēs zaudējam savas saknes. Ja tu esi piedzīmis par latvieti, tu vari savā garā augt liels tikai kā latvietis. Tu nevari būt lielāks krievs par pašiem krieviem vai lielāks anglis par pašiem angliem. Tev ir dota unikāla iespēja pārņemt mūsu senās tautas garīgo mantojumu un attīstīt to tālāk. Savas tautības apzināt nav vajadzīga tikai vergam.”

Tā mūs uzrunā šīs grāmatas autors Jānis Miezītis.

2002.gada 19.decembra numurā bija publicēta intervija ar latviešu patriotu Guntaru Landmani, kuram tiesa par absīru apsūdzību – nacionālā naida un nesaticības izraisīšanu – ir piespriedusi vienu gadu nosacīti un naudas sodu 600 latu apmērā.

Aicinām visus ziedot un palīdzēt drosmīgam latviešu pusim samaksāt viņam uzlikto sodu.

Konts Hansabankā:
Nr. 0130A233201 –

ar norādi **Guntaram Landmanim.**

Ar Guntaru varat sazināties personīgi pa tālruni: **9689895**

SPŁĀVIENS SEJĀ

Liene APINE

2003.gads, pateicoties mūsu valsts vadītāju bezzobainībai, sācies ar spīvienu sejā Latvijai un latviešiem, kuri vēl līdz šim brīdim nav raduši sevī spēku atbrivoties no milzīgā kolonistu skaita. Daudzgalvainā krievvalodīgo masa un mūsu varturu samierināšanās ar to lauj, piemēram, Krievijai ņīrgāties gan par Latvijas un latviešu tautas vēsturi, ciešāmām un brīvības cīņās zaudētajiem tuviniekiem, gan par šo dienas latviešu izredzēm dzīvot latvisķā Latvijā.

Spļāviens, kuru noplēnījusi valdības glēvība, ir šā gada 2.janvārī Krievijas prezidenta Vladimira Putina apsveikuma vēstules un piemiņas veltes – pulksteņa “Prezident” – svīnīga pasniegšana Vasilijam Kononovam, kuru Latvijas tiesa sistēma atzina par vainīgu kara noziegumos.

Krievijas prezidents, oficiāli sveicot civiliedzīvotāju slepkavu (Krievijas ziņu portāls *Gazeta.ru* Vasilijam Kononovam gan piedeļēja citu titulu – *veterāns-antifašists*, kas vispēci zāk raksturo viņa statusu Krievijā), ar vārdiem: “Pienemiet manus vissirsniākās sveicēnius 80 gadu jubilejā. No visas sirds vēlu Jums stipru veselību, gara možumu un pacietību. Jūsu pašaizlīdzīgā cīņa pret cilvēktiesību pārkāpumiem un mēģinājumu pārrakstīt vēsturi mūsdienu Latvijā Krievijas sabiedrībā rada patiesu atbalstu,” parāda necieņu ne tikai Latvijas tiesas spriedumam, bet visai latviešu tautai, iipaši Kononova noslepkavoto cilvēku tuviniekiem.

Un atkal mūsu prezidente kļūs (nezin gan, kādēļ krievvalodīgie okupanti prezidenti sauc par *naša Veročka*) kā ūdeni mutē ieņēmusi. Vai kļūsēšana šādā situācijā nelīdzīnas nodevībai? Vai tiešām “mūsu” prezidentei nav pat niecīgs daudzums no tā dedzīguma, ar kādu Krievijas prezidents aizstāv krievus?

Te nāk prātā kāda gudra domātāja teiktais: “Cilvēks var visu – vajag tikai gribet.” Varbūt šajā gudrībā arī meklējams izskaidrojums mūsu *varturu* bezdarbībai – **negribēšana**. Latviesi, acīmredzot, mūsu valdība negrib, lai latviešiem kā nācījai būtu nākotne, jo, ja būtu citādi, vai gan tad izpaliktu šobrīd tik ļoti vajadzīgā stingrība savā pārliecībā un vēlmē aizstāvēt latviešu tautas intereses?! Vai gan tad, prezidente V.Vīķe-Freiberga un Ārlīetu ministre Sandra Kalniete kļūsētu par šādu spļāvienu latviešiem sejā no Krievijas pusēs?... ♦

OKUPANTU PRESĒ

Veski Segdona

Seit publicēts 2002.gada notikumu tops, kurš izsauc tik tiešām jaunību.

Protī, ir tikusi ieviesta jauna nominācija: *Gada “nacists”*. “Šajā nominācijā arpus jebkuras konkurencēs, protams, ir Aivars Garda, kurš 12 mēnešu laikā ar zaļķi aplējis visus krievvalodīgos Latvijas iedzīvotājus. Pie tam darījis to pilnīgi nedodīti.” (27.12.02.)

Vai Krievija Latvijai iesniegs rēķinu?

Krievijas Federācijas Valsts domes deputāts V.Alksnis gatavo Latvijai pārsteigumu

“Vakar “Veski Segodnā” redakcija saņēma sensacionālu ziņu: Valsts dome gatavojas uzdot aprēķinu palātai pārbaudīt, cik daudz līdzekļu PSRS un pēc tam Krievijas Federācija ieguldījusi Baltijas valstu ekonomikā un infrastruktūrā. Kā ari to, cik mērķtiecīgi šie līdzekļi izmantoti. Runa ir par pretrēķinu, kuru nepieciešamības gadījumā iesniegs Baltijas valstīm. Pēc pašiem pietīcīgākajiem aprēķiniem, Krievija Latvijā “atstājusi” no 80 – 85 miljardus dolāru! Sīs likumdošanas iniciators ir Viktors Alksnis, kuru vakar mums izdevās sazvanīt.

– Jā, manu projektu Valsts domes aprēķinu palātai nesen apstiprināja ārlietu komisija, un es domāju, ka tuvākajā laikā šis dokumenti tiks izvirzīti apspriešanai Krievijas parlamenta plenārsēdē, – “Veski Segodnā” pastāstīja Viktors Alksnis.

– Mani kolēģi deputāti piekīrāt tam, ka Krievijai jābūt gatavai, ka arī Latvija, sekot Lietuvas piemēram, centīties pieprasīt no mums “kompensāciju par okupāciju”. Lietuva tuvākajā laikā tiks izveidota valdības darba grupu, lai izvirzītu mums finansiāla rakstura pretenzijas.

Ticet, mums ari ir ar ko atbildēt uz to. Jo Padomju Savienība Baltijas attīstībā ieguldīja nerēdzētus līdzekļus – atņemot tos citām padomju republikām. Un Krievija ar dāsnu roku atstāja tai pašai Latvijai milzīgus materiālos resursus: ne tikai ražošanas objektus, bet ari kara bāzes, lidlaukus, poligonus, kara sanatorijas un pansionātus... Visu nemaz nevar uzskaitīt! Bet es domāju, ka aprēķinu palāta spēs to visu apkopot. Iespējams, ka tad Baltijas valstu valdībām zudis vēlme nokārtot ar mums vēsturiskos rēķinus, kā ari “atspēlēties” mūsu tautiesiem!”(23.12.02.)

LASĪTĀJAS VĒSTULE

Cienījamā redakcija!

Nevaru saprast, kas notiek Latvijā? Godigos mēģina iesēdināt cietumā, bet blēži un noziedznieki dzīvo "cepuri kuldami" (bet varbūt viņi kuļ kaut ko citu).

Jau pirms trim gadiem Jānis Adamsons izteica iespējamību, ka dažas augstas amatpersonas ir iesaistītas pedofilijas skandālā. No šiem tiešajiem vārdiem sacēlās vesela vētra, taču apsūdzēja nevis šīs aizdomīgās amatpersonas, bet gan pašu Adamsonu. Šogad viņam noteica īpašu sodišanas veidu – par izplāpāšanos nelāva kandidēt vēlēšanās.

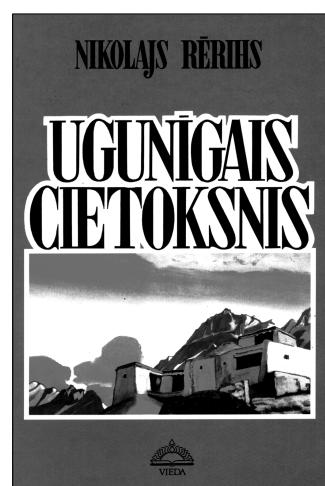
Tomēr vēl lielāku neizpratni rada pašreizējā Aivara Gardas vajāšana. Kā var noprast atkal kāds jūtas aizskarts par tiešajiem vārdiem, kurus pasaka Garda. Vai tieši Latvijā vairs nedrīkst pateikt patiesību? Ja Aivaru Gardu apsūdz par to, ka viņš grāmatā ir uzrakstījis, ka Latvijas radio vadītājs Dzintris Kolāts aizstāv pederastus (nejaukt ar pedofiliem!), tad tas atbilst reālitātei. Man kā radio klausītājai katru darbadienu ir iespēja klausīties par manu nodoklu maksātājas naudu veidot Kārla Streipa raidījumu. Jāsaka, ka vismaz "Brīvā Mikrofona" dievnāši, loti bieži nākas dzirdēt homoseksuālas orientācijas slavīnāšanu no Streipa puses. Bet Kolāts pret to neprestestē.

Istēnība ir rūgta – homoseksuālisma jeb, runājot skarbāk un konkrētāk, pederastijas un lesbisma propaganda Latvijā izvēršas arvien lielākos apjomos. Tā vien liekas, ka kādiem tas ir loti izdevīgi. Iespējams, ka to vēlas pie varas esoši izvirtuji ar homoseksuālām un pedofilām novirzēm, lai radītu sev klientus. Tieši propaganda un iebiedēšana sodīt tos, kuri mēģina pateikt sabiedrībai, ka tai ir jāsargās no šīs propagandas kaitīgās ietekmes, dažās Rietumvalstis ir panākusi situāciju, ka klūvis jau iespējams diviem gejiem, pederastiem vai lesbietēm adoptēt bērnus. Ikiens sapratis, ka bērns, kas uzaudzis šādā kroplā ģimenē nespēs izprast normālu pasauli.

Tik tiešām šobrīd vairs nespēju klusēt. Man ir bēdīgi vērot, kā mūsu tauta tiek pakļauta kroplām parādībām. Ar šīs vēstules palīdzību gribu izteikt atbalstu Aivaram Gardam, arī Jānim Adamsonam, un nokaunināt Dzintri Kolātu par viņa visai dīvaino darbu Latvijas radio vadībā un visus citus šo kriminālietu ierosināšanā iesaistītos.

Kaut kas pēdējā laikā Latvijā strauji mainās – un uz slikto pusi. No kaut kurienes ienāk sveša domāšana, un cilvēki kļūst kā apsēsti. Tāpēc tik loti ir nepieciešams sargāt tās nedaudzās personības, kuras spēj saskatīt notiekošā procesa kaitīgās izpausmes un atklāti, bez liekulibas uz tām norādīt.

Ar cieņu,
Ieva K.

darbi silda un iedrošina ikvienu drosmīgu, godigu un nacionālu sirdi. Vērtēsim savu brīvības ciņu pēc šadiem augstākajiem taisnīguma kritērijiem. Tad saņemsim arī Dieva paīdziņu!

Lūk, kā mūs uzrunā *Nikolajs Rērihs*: "Kultūras darbinieka darbs ir līdzīgs ārsta darbam. Īstens ārsts pazīst ne jau vienu slimību vien. Ārsts ne tikai glābj no tā, kas jau noticis, bet arī gudri paredz to, kas varētu notikt nākotnē. Ārsts ne tikai izārstē slimību, bet arī atveselo visu dzīvi. Ārsts apmeklē visus pašus tumšākos pagrabus, lai palīdzētu tos padarīt gaišus un siltus." "Pasaulei ir lietas, kas pēc savas būtības nav pieļaujamas. Jebkurš zemiskums, jebkura piekāpšanās tumšajiem spēkiem ir tāds pats noziegums kā pašu tumšo spēku, postošo barbaru spēku darbību." "Dažkārt cilvēki iestājas par mieru visā pasaulē, par visu bazīnu apvienošanos, par labestību, par celsirdību. Bet kāds gan miers ir iedomājams galvaskausa smaidam, ja pārstās pukstēt sirds un apdzīsis ugunis! Un vai pseidolabestība neuzvilks bendes tērpri!" "Katra tauta vēlas attīstīties un gūt panākumus sevis pilnveidošanā, cītiem vārdiem sakot, darīt to, kālab dzīvojam zemes virsū. Un tumsonīgais patīkās jēdziens pārtaps sasnieguma varoņdarbā, ja radīsies izpratne, ka dzīvinošie jēdziens – īstens nacionālisms un patiesa kultūra – tie ir savstarpejī nesaraugami saistīti pamati." "Bazīnes skānas sagrāva Jērikas mūrus. Kādus gan tumsas cietokšņus spētu noslaucīt kvēlojošu, kulturālu siržu saskāpu! Kādas gan dzīves problēmas tiktu viegli un brīvi atrisinātas. Un kāds gara un miesas lidzvars pārņemtu cilvēci, atbrīvojot to no slimībām – gan miesīgām, gan garīgām." "Taču tagad nezēlija pasaulei ir sasniegusi tādu pakāpi, ka aizrādījumi par gara kroplošanu un samaitāšanu tiks uzskatīti gluži vienkārši par sliktā tonā svētolību." "Ir īpaši plaši jāatver acis un modri jāskatās, lai uziņtu visus postešos un demoralizējošos cēloņus."

Grāmatu "UGUNĪGAIS CIETOKSNIS"

ir sarakstījis diženākais 20.gadsimta cilvēks – mākslinieks, domātājs un kultūras darbinieks, kura darbi pacietīgi gaida cilvēces izaugsmi un pilnīgā izpratni. Viņš gāja laikmetam pa priekšu, radīdam skaistuma, taisnīguma un mīlestības ideālu, pēc kura tiekties ievienam šajā grātājā laikā, kad mainās cilvēku domāšana, kad tautām ir jākļūst stiprām, lai sevi pāsargātu no bojāejas un tuvinātu Jauno Laikmetu. Viņa

darbi silda un iedrošina ikvienu drosmīgu, godigu un nacionālu sirdi. Vērtēsim savu brīvības ciņu pēc šadiem augstākajiem taisnīguma kritērijiem. Tad saņemsim arī Dieva paīdziņu!

Lūk, kā mūs uzrunā *Nikolajs Rērihs*: "Kultūras darbinieka darbs ir līdzīgs ārsta darbam. Īstens ārsts pazīst ne jau vienu slimību vien. Ārsts ne tikai glābj no tā, kas jau noticis, bet arī gudri paredz to, kas varētu notikt nākotnē. Ārsts ne tikai izārstē slimību, bet arī atveselo visu dzīvi. Ārsts apmeklē visus pašus tumšākos pagrabus, lai palīdzētu tos padarīt gaišus un siltus." "Pasaulei ir lietas, kas pēc savas būtības nav pieļaujamas. Jebkurš zemiskums, jebkura piekāpšanās tumšajiem spēkiem ir tāds pats noziegums kā pašu tumšo spēku, postošo barbaru spēku darbību." "Dažkārt cilvēki iestājas par mieru visā pasaulē, par visu bazīnu apvienošanos, par labestību, par celsirdību. Bet kāds gan miers ir iedomājams galvaskausa smaidam, ja pārstās pukstēt sirds un apdzīsis ugunis! Un vai pseidolabestība neuzvilks bendes tērpri!" "Katra tauta vēlas attīstīties un gūt panākumus sevis pilnveidošanā, cītiem vārdiem sakot, darīt to, kālab dzīvojam zemes virsū. Un tumsonīgais patīkās jēdziens pārtaps sasnieguma varoņdarbā, ja radīsies izpratne, ka dzīvinošie jēdziens – īstens nacionālisms un patiesa kultūra – tie ir savstarpejī nesaraugami saistīti pamati." "Bazīnes skānas sagrāva Jērikas mūrus. Kādus gan tumsas cietokšņus spētu noslaucīt kvēlojošu, kulturālu siržu saskāpu! Kādas gan dzīves problēmas tiktu viegli un brīvi atrisinātas. Un kāds gara un miesas lidzvars pārņemtu cilvēci, atbrīvojot to no slimībām – gan miesīgām, gan garīgām." "Taču tagad nezēlija pasaulei ir sasniegusi tādu pakāpi, ka aizrādījumi par gara kroplošanu un samaitāšanu tiks uzskatīti gluži vienkārši par sliktā tonā svētolību." "Ir īpaši plaši jāatver acis un modri jāskatās, lai uziņtu visus postešos un demoralizējošos cēloņus."

PAR TOLERANCI UN RASISMU

Redakcija ir saņēmusi daugavpilieša Aivara Gedroica rakstu ar nosaukumu "Par toleranci un rasismu". Tājā izteiktais viedoklis rosināja uz pārdomām par latviešu un citu tautu neapskaužamo stāvokli, kuru mērķtiecīgi rada cilvēces tālākai attīstībai nādigi spēki. Galvenais noziegums, kas tiek vērts pret pasaules tautām, ir to sajauksana vienā kopīgā Bābeles tornī. Turklat šis ārprāts nenorisinās tikai degradētās Eiropas teritorijā, bet vēl daudz plāšāk, tādējādi sajaucot arī rases. Mums, latviešiem, nav nekādu pretenziju ne pret vienu tautu vai rasi. Visu cilvēci Dievs ar Savu Diženo Skaituma Izjūtu ir radījis daudzveidīgu, paredzot sadarbību un draudzīgumu gan starp tautām, gan rasēm. Katrai tautai un rasei Dievs ir ierādījis teritoriju, kur attīstīties.

Lielākie rasu pārkāpumi radās, baltajai rasei uzmācīties pārējām. Tādējādi nēgeri tika pārdoti verdzībā, indiāni – okupēti un praktiski iznīcināti utt. Tieši Amerika ir grēkojuši visvairāk šajā jautājumā, tādēļ tur ari ir visraibākā cilvēku sabiedrība. Bet amerikāniem ir pašiem jātiekt ar sevi skaidribā, un šie jautājumi jāatrīna. Mēs, latvieši, nevēlamies pārvērst savu zemi par multinacionālu un multikultūrālu valsti.

Ikvienam ir jāsaprot, ka Latvija pieder latviešiem. Mēs varam būt viesīmīgi pret ciemīniem, kas runā dažādās valodās un ir ar dažādām ādas krāsām. Tomēr ciemīniem – gan baltādāniem, gan melnādāniem, gan dzeltenādāniem, gan sarkanādāniem – vienmēr pienāk laiks atstāt mūsu zemi, jo mūsu mājas nekad nekļūs par viņu mājām. Svešinieki Latvijā drīkst palikt tikai loti ārkārtējos gadījumos, kurus loti rūpīgi jāizskata individuāli. Sajā jautājumā mēs nedrīkstam būt piekāpīgi.

Aivars GEDROICS

2002.gada 12.decembra TV raidījumā "Viss notiek" I.Latkovskis rādīja sižetu, kurā kāda dāma sūdzējās, ka radi, latvieši, nespējot pieņemt savu vidū vijas vīru afroamerikāni (pareizāk būtu teikt – nēgeri). Vēl rādīja kādu ASV nēgeri Dž.Stilu, kurš sūdzējās, ka uz ielas jūtoto kā dzīvnieku Zoodārzā, jo daudzi gārāmājēji rādot uz viņu ar pirkstiem un sakot: "Paskaties, paskaties..." Viņam arī esot dusmas uz Čevera vadītās partijas priekšvēlēšanu agitācijas "klipu", kurš esot "briesmīgi rasists", tāpēc viņš šo partiju sūdzēšot tiesā. Tad TV ekranā parādījās "svētās tēvs" – bokseris E.Jēkabs sons, kurš tēvišķi pamācīja skatītājus, ka latviešu tautu un valsti it kā nekas neapdraudot, tāpēc vajagot būt tolerantiem pret visām rāsēm un tautām, jo visi tācu esot cilvēki. Raidījuma beigās savu "sūro likteni" apraudāja vēl daži melnādāini futbolisti no Ventspils komandas – viņi, redz, aizstāvot mūsu valsts godu, bet mūsu "dumjā" tauta to nespējot novērtēt. Bija redzams arī treneris, kurš apliecināja, ka vietējie latvieši puiši nu nekādu nespējot veiklībā sācensties ar "neāzstāmajiem" viesspēlētājiem no Latvijas.

Par surogātēmi un surogātātū mūsu ienaidnieki grib pataisīt Latviju. Vai tiešām mēs esam ar mieru to pieļaut, t.i., labprātīgi piekrīt, ka latviešu tautas iznikšana vairs ir tikai dažu gadu desmitu jautājums. Ebreeju tauta gadījumi ilgi ir dzīvojusi bez savas valsts, tomēr spējīsi saglabāties un neasimilēties, jo precoties stingri ir vadījusies pēc nācijas un rases principa.

Kā zināms, piederību noteikai nācijai nosaka ne tikai kultūra un valoda, bet arī cilvēka ārējais izskats. Ar to es negribu teikt, ka citu rasu cilvēki ir neglīti, bet gan to, ka viņi ir citādāki un nav līdzīgi latviešiem. Ja kāds uzskata, ka ir vienalga, kāda ādas krāsa nākotnē būs latviešiem, tad jau, logiski turpinot spriedumu "ķēdi", izriet, ka nav svarīgi arī, kādas dziesmas mēs dziedām, kādā valodā runājam. Tad, kādus tautastāpību uz planētā "Zeme", un novērš RASU sajaušanās un iznīcināšanas draudus..." Savukārt, "antirāsisms" Kokneša izpratnē ir "cīņa pret RASU saglabāšanos un izdzīvošanu, tas ir antīcīvēcisks noziegumu kopums..." Piekritu Kokneša domai, ka antirāsisti jeb "rasu saplūdnātāji" ir tie, kas rada naidu starp rasēm un tautām.

Attiecībā uz melnādāinām amerikāņu Dž.Stilu, kurš iebildum par to, ka laudis uz viņu pastiprināti skatās, ir jājaujātā: "Vai tāpat nebūtu ar balto cilvēku, ja viņš kā tūrists ie- rastos, piemēram, Kenijā vai Nigērijā?" Un vai šim kungam minētās fakti neliek saprast, ka viņi šeit ir varbūt arī jaunks un patīkams, bet tomēr tikai un vienīgi viesis, kuram nebūtu labi pārāk ilgi aizkavēties cīmos? Katram cilvēkam tācu ir sava etniskā dzimtene, kura ir vienīgā, kur var justies kā pilnīvtīga būtne. Kāpēc tad jādzīvo svešā zemē? Kāpēc ar savu klātbūtni jāveisina tās pamatiedzīvotājū asimilācija un iznīcība? Kāpēc jāpamet savu nāciju, kuru varbūt arī iznīcīja sveštautieši?

Lai pasaule valdītu miers, katrai rasei un tautai ir jādzīvo tikai un vienīgi savā etniskajā dzimtenē un nav jājaucas citu rasu un tautu iekšējās lietās. Pretējā gadījumā rodas etniskie konflikti un naids starp rasēm un tautām.

audzēs tā izpaužas, jo vērtīgāks ir konkrētais dzīvnieks. Savukārt, bezšķirnes jauktēji nereti pat par velti neviens neņem preti. Tātad par nepieciešamību ievērot sugu un šķirņu aizsardzību dzīvnieku pasaulē reti kurš šaubās. Bet kad sākas runas par cilvēkiem, tad nereti izskan pilnīgi pretēji apgalvojumi – ka vērtīgās esot tieši tie ļaudis, kas dzīmuši, jaucoties pēc iespējas vairāk rasu pārstāvēm. Tā, protams, nav vēlējies to jaukšanos, un mums būs Viņa grību ievērot. Pretējā gadījumā mēs tiksims sodīti ar degenerēšanos, t.i., fiziski un garīgi kropliem pēcnācējiem.

sportā, kuri pārstāv Latviju, bet citu tautu (kur nu vēl rasu) pārstāvji, kas tērpti nacionālajā latvju simbolikā, viņam izraisa labākā gadījumā smīnu, sliktākajā – riebumu. Lai šie sportisti – nēgeri spēle savas nacionālās valsts komandā, tērpti savā tautiskajā apgērbā, tad mēs priecāsimies par viņu uzvarām. Turpreti tagad, ieklaujoties mūsu komandā, velkot mūsu latvisko simboliku, viņi zaimo mūsu valsti un tautu, kā arī rada pasaulei greizu priekšstātu par latviešiem kā par tumšādāinas rases ļaudim.

Līdz ar to mums šiem viesītās sportistiem nav par ko pateikties, mums nav vajadzīga viņu dalība komandā un uzvaras! Labāk lai nacionālā latvju sportistu komanda iegūst 2.vietu no beigām, nekā sudraba medaļu jauktēju bārā, kam kosmopolītiski nelieši uzvilkusi formas tērpu ar uzrakstu "Latviju". Šiem melnādāinām puišiem vajadzētu to saprast un braukt atpakaļ uz savu etnisko dzimteni, tad nevajadzēs sūdzēties, ka Latvijā viņi jūtot diskomfortu.

Tādēļ es aicinu latviešus sākt beidzot domāt un rūpēties, lai šeit, Latvijā, labi jūs tos pamatnācīja – latviešu tauta, kurai šī zeme ir vienīgā īstā Tēvzeme, nevis uztraukties par citām tautām un rasēm. Tām visām ir savas teritorijas, savas nacionālās valstis, kurās var atgriezties, ja šeit, Latvijā, vai citur ārēmēs nejūtas ērti. To mums vajag viņiem droši, nekautrējoties pateikt: "Džon Stil un pārējās svešinieki, ja jūs negribat dzīvot pēc tiem likumiem, ko mēs, šīs zemes saimnieki – latviešu tauta, esam pieņēmuši, tad brauciet prom no mūsu zemes – jo ātrāk, jo labāk!"

Tas tācu ir pašsaprotami – ja ciemīnam nepatik mājas saimnieka dzīves stils, dzīvokla iekārtojums utt., viņš pie šī cilvēka vienkārši neiet ciemos. Savukārt, ja šīs ciemīši grib pamācīt mājas saimnieku, kā viņam savā personīgajā miteklī vajadzētu dzīvot, tad šādu nekauņu saimniekiem ir pilnības saprātībās saņemt aiz apkakles un izsviest pa durvīm.

Nobeigumā gribētu lūgt tautiešus neuztvērt nekritiski masu saziņas